



3. februar 2011

Samlenotat vedrørende rådsmødet (ECOFIN) den 15. februar 2011

- 1) Styrket økonomisk samarbejde i EU – status for arbejdet
 - a) Stabilitets- og Vækstpagtens forebyggende og korrigerende del, effektiv håndhævelse af budgetovervågningen i euroområdet og nationale budgetmæssige rammer *Side 3*
 - *Politisk drøftelse*
KOM(2010) 522, KOM(2010) 523, KOM(2010) 524 og KOM(2010) 526
 - b) En bredere makroøkonomisk overvågning *Side 7*
 - *Politisk drøftelse*

Forordning om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer, KOM(2010) 527
Forordning om håndhævelsesmekanismer til effektiv korrektion af makroøkonomiske ubalancer i euroområdet, KOM(2010) 525
- 2) Rentebeskatningsdirektivet *Side 14*
 - *Orienterende debat*
KOM(2008) 727
- 3) Antisvigtafte med Liechtenstein og andre tredjelande *Side 20*
 - *Orienterende debat*
KOM-dokument foreligger ikke
- 4) Forberedelse af Det Europæiske Råd den 24.-25. marts 2011
 - a) EU 2020: Anbefalinger vedr. makroøkonomiske og strukturelle udfordringer *Side 24*
 - *Rådskonklusioner*
KOM-dokument foreligger ikke
 - b) Udnævnelse af nyt direktionsmedlem i Den Europæiske Centralbank *Side 28*
 - *Rådsindstilling til Det Europæiske Råd*
KOM-dokument foreligger ikke
- 5) Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten - Vurdering af effektive tiltag foretaget af Danmark, Bulgarien, Cypern og Finland *Side 30*
 - *Rådskonklusioner*
KOM(2011) 22
- 6) Forberedelse af G20-finansministermøde den 17.-18. februar 2011 *Side 37*
 - *Forberedelse af fælles EU-holdning (Terms of References)*
KOM-dokument foreligger ikke

- 7) Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i 2009 *Side 43*
- *Rådshenstilling*
KOM-dokument foreligger ikke
- 8) Retningslinjer for EU-budgettet i 2012 *Side 53*
- *Rådskonklusioner*
KOM-dokument foreligger ikke

Dagsordenspunkt 1a: Styrket økonomisk samarbejde i EU – status for arbejdet: Stabilitets- og Vækstpagtens forebyggende og korrigerende del, effektiv håndhævelse af budgetovervågningen i euroområdet og nationale budgetmæssige rammer

Resumé

EU-landene drøfter aktuelt i en rådsarbejdsgruppe udmøntningen af Taskforcens forslag til styrket økonomisk samarbejde i konkrete ændringer af Kommissionens forslag til retsakter vedrørende Stabilitets- og Vækstpagten mv. Der sigtes efter politisk enighed om retsakterne i Rådet på ECOFIN i marts 2011 og efterfølgende forhandlinger med Europa-Parlamentet med det mål, at reformen kan være færdig i sommeren 2011. Der tegner sig overordnet et billede af retsakter til politisk vedtagelse i Rådet, som er i overensstemmelse med Taskforce-rapporten og inden for rammerne af den danske holdning hertil.

Der henvises til samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN den 18. januar 2011, der fortsat er dækkende for forslagene vedrørende Stabilitets- og Vækstpagten samt nationale budgetmæssige rammer, og derudover samlenotater oversendt forud for ECOFIN den 18. maj 2010, 8. juni 2010, 13. juli 2010, 7. september 2010, 19. oktober 2010 og 7. december 2010.

KOM(2010)522, KOM(2010)523, KOM(2010)524 og KOM(2010)526

Baggrund og indhold

Kommissionen fremlagde den 29. september 2010 en række forslag til retsakter, der skal bidrage til at styrke det økonomiske samarbejde i EU, jf. nærheds- og grundnotater om KOM(2010)522, KOM(2010)523, KOM(2010)524, KOM(2010)525, KOM(2010)526 og KOM(2010)527.

På Det Europæiske Råd (DER) den 28.-29. oktober 2010 fremlagde Taskforcen under ledelse af DER-formanden og med deltagelse af EU's finansministre en rapport med forslag til styrket økonomisk koordination i EU, som blev endosseret af DER.

EU-landene drøfter aktuelt i en rådsarbejdsgruppe ('Ad Hoc Council Working Group' (AHWG)) den konkrete udmøntning af Taskforcens rapport i en reform af det økonomiske samarbejde på basis af Kommissionens forslag til retsakter. Der forhandles således om konkrete ændringer af Kommissionens forslag til retsakter vedrørende ændringer af Stabilitets- og Vækstpagten mv. mhp. at implementere Taskforcens anbefalinger i forslagene. På basis af arbejdet i rådsarbejdsgruppen sigtes der efter politisk enighed vedrørende reformen i Rådet på ECOFIN i marts 2011 og efterfølgende forhandlinger med Europa-Parlamentet med det mål, at reformen af det økonomiske samarbejde kan være færdig i sommeren 2011. Det er således rådsarbejdsgruppens kommende færdige udkast til retsakter – bestående af Kommissionens forslag til retsakter, hvor rådsarbejdsgruppen foretager ændringer, der afspejler Taskforce-rapporten – som fremlægges på ECOFIN mhp. politisk enighed i Rådet.

I rådsarbejdsgruppen drøftes således følgende forslag:

1. Forslag til ændring af Rådets forordning 1466/97 (Stabilitets- og Vækstpagtens forebyggende del)
2. Forslag til ændring af Rådets forordning 1467/97 (Stabilitets- og Vækstpagtens korrigerende del)
3. Forordning om effektiv håndhævelse af budgetovervågningen i euroområdet (kun eurolandene har stemmeret)
4. Direktiv vedr. krav til EU-landenes budgetmæssige rammer
5. Forordning om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer
6. Forordning om håndhævelsesmekanismer til effektiv korrektion af makroøkonomiske ubalancer i euroområdet (kun eurolandene har stemmeret)

For nærmere uddybning af forslagene 1-4, se samlenotat oversendt ifm. ECOFIN den 18. januar 2011. For uddybning af forslagene 5 og 6, se dagsordenspunkt 1b.

På ECOFIN den 15. februar ventes man at vurdere status for de tekniske forhandlinger, og hvor der vil blive sat retningslinjer for arbejdet frem mod den ventede drøftelse mhp. politisk enighed på ECOFIN den 15. marts.

Hjemmelsgrundlag

Ad 1): Kommissionens forslag til ændring af Rådets forordning 1466/97 (Stabilitets- og Vækstpagtens forebyggende del) har hjemmel i TEUF artikel 121, stk. 6, og skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure, jf. TEUF artikel 294, hvorefter forslaget vedtages med fælles beslutningstagen med Europa-Parlamentet.

Ad 2): Kommissionens forslag til ændring af Rådets forordning 1467/97 (Stabilitets- og Vækstpagtens korrigerende del) har hjemmel i TEUF artikel 126, stk. 14, 2. afsnit, og skal behandles efter en særlig lovgivningsprocedure, hvorefter Rådet træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet og Den Europæiske Centralbank.

Ad 3): Kommissionens forslag om en forordning om effektiv håndhævelse af budgetovervågningen i euroområdet har hjemmel i TEUF artikel 136 og TEUF artikel 121, stk. 6, og skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure, jf. TEUF artikel 294, hvorefter forslaget vedtages med fælles beslutningstagen med Europa-Parlamentet.

Ad 4): Kommissionens forslag til direktiv vedr. krav til EU-landenes budgetmæssige rammer har hjemmel i TEUF artikel 126, stk. 14, 3. afsnit, hvorefter Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Nærhedsprincippet

Det er regeringens vurdering, at Kommissionens forslag til et styrket økonomisk samarbejde i EU er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Der henvises til samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN den 18. januar 2011.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig.

Gældende dansk ret og forslagenes konsekvenser herfor

En række af forslagene i Kommissionens forslag til direktiv vedr. krav til EU-landenes budgetmæssige rammer vedrører områder, der på nuværende tidspunkt ikke er lovreguleret. I Danmark er de statslige udgifter fastlagt i de årlige finanslove. Danmark har imidlertid ikke en budgetlov, som opstiller regler og rammer for bevillingssystemet og de årlige finanslove. Der eksisterer heller ikke en lovregulering af koordineringsmekanismer vedrørende budgetmæssige spørgsmål på tværs af stat, region og kommune.

De øvrige forslag vurderes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser.

Statsfinansielle konsekvenser

Kommissionens forslag til direktiv vedr. krav til EU-landenes budgetmæssige rammer må forventes at have statsfinansielle konsekvenser som følge af øgede krav til statistik og øgede krav til de grundlæggende regnskabssystemer i stat og kommuner. Konsekvenserne vil dog afhænge af forslaget endelige udformning og gennemførelse og kan ikke vurderes nærmere på nuværende tidspunkt. Udgifterne afholdes som udgangspunkt inden for ressortministeriets ramme. Hvis udgifterne ikke kan afholdes inden for ressortministeriets ramme, vil sagen skulle forelægges for regeringens Økonomiudvalg.

De øvrige forslag vurderes ikke at have statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Initiativer der styrker efterlevelsen af reglerne i Stabilitets- og Vækstpagten, herunder reglerne om at undgå uforholdsmæssigt store underskud samt reglerne om at sikre fremskridt mod mellemfristede budgetmål, som er konsistente med en holdbar udvikling i de offentlige finanser på længere sigt, har positive samfundsøkonomiske konsekvenser.

Forslaget, der kun vedrører eurolandene, har ikke direkte konsekvenser for Danmark.

Høring

Forslagene har ikke været sendt i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Samlenotat vedr. Kommissionens meddelelse om et styrket økonomisk-politisk samarbejde i EU af 12. maj 2010 blev forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for ECOFIN den 18. maj 2010. Samlenotat vedr. Kommissionens meddelelse af 30. juni 2010 blev forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg forud for ECOFIN den 13. juli 2010. Folketingets Europaudvalg blev endvidere orienteret om status for forhandlingerne i finansminister-Taskforce i forbindelse med forelæggelsen af ECOFIN den 8. juni 2010 og ECOFIN den 7. september 2010 og blev forelagt samlenotat vedr. udkastet til Taskforce-rapport til forhandlingsoplæg i forbindelse med forelæggelsen af ECOFIN den 19. oktober 2010. Folketingets Europaudvalg blev desuden forelagt samlenotat vedr. statusrapport for forhandlingerne til orientering i forbindelse med forelæggelsen af ECOFIN den 7. december 2010 samt forelagt samlenotat vedr. status for arbejdet frem mod politisk enighed i Rådet til forhandlingsoplæg fsva. pkt. 1, 2 og 4 og til orientering fsva. punkt 3 (hvor Danmark ikke har stemmeret) i forbindelse med forelæggelsen af ECOFIN den 18. januar 2011.

Grundnotater vedr. Kommissionens forslag til retsakter af 29. september 2010 (KOM(2010)522, KOM(2010)523, KOM(2010)524, KOM(2010)525, KOM(2010)526 og KOM(2010)527) er tilsendt Folketingets Europaudvalg den 23. november 2010.

Holdning

Dansk holdning

Regeringen kan – i overensstemmelse med den danske holdning til Taskforce-rapporten – generelt støtte de forslag til retsakter, som kan forventes på basis af de igangværende drøftelser i rådsarbejdsgruppen om ændringer i Kommissionens forslag vedrørende forordning om ændring af Stabilitets- og Vækstpagtens forebyggende del, forslaget til forordning om ændring af Stabilitets- og Vækstpagtens korrigerende del, forslaget til forordning om nye sanktionsmuligheder for euro-landene i Stabilitets- og Vækstpagten samt forslaget til direktiv vedr. krav til EU-landenes nationale budgetmæssige rammer.

Der henvises til samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN den 18. januar 2011.

Andre landes holdninger

EU-landene forventes generelt at kunne støtte rådsarbejdsgruppens ventede forslag til ændringer i Kommissionens forslag vedrørende forordning om ændring af Stabilitets- og Vækstpagtens forebyggende del, forslaget til forordning om ændring af Stabilitets- og Vækstpagtens korrigerende del, forslaget til forordning om nye sanktionsmuligheder for eurolandene i Stabilitets- og Vækstpagten samt forslaget til direktiv vedr. krav til EU-landenes nationale budgetmæssige rammer.

Der henvises til samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN den 18. januar 2011.

**Dagsordenspunkt 1b: Styrket økonomisk samarbejde – status for arbejdet:
En bredere makroøkonomisk overvågning**

Resumé

Som led i styrkelsen af det økonomiske samarbejde i EU forhandles der aktuelt mellem landene i en rådsarbejdsgruppe om udmøntningen af Taskeforcens forslag i konkrete ændringer af Kommissionens forslag til retsakter. Drøftelserne i rådsarbejdsgruppen angår bl.a. den nærmere procedure for overvågning af makroøkonomiske ubalancer, som er et nyt element i koordinationen af medlemslandenes økonomiske politik. Der ventes på det kommende ECOFIN en drøftelse om status for det hidtidige forhandlingsforløb, og hvor der vil blive sat retningslinjer for den videre proces. Der sigtes efter politisk enighed om retsakterne på ECOFIN i marts som grundlag for de efterfølgende forhandlinger med Europa-Parlamentet. Målet er, at reformen kan være færdig i sommeren 2011. Der tegner sig overordnet et billede af, at det vil være muligt at opnå politisk enighed om retsakter vedrørende en bredere makroøkonomisk overvågning (makroøkonomiske ubalancer), som er i overensstemmelse med Taskeforce-rapporten og inden for rammerne af den danske holdning hertil.

KOM(2010)527 og KOM(2010)525

Baggrund og indhold

Kommissionen fremlagde den 29. september 2010 en række forslag til retsakter, der skal bidrage til at styrke det økonomiske samarbejde i EU, jf. nærheds- og grundnotater om KOM(2010)522, KOM(2010)523, KOM(2010)524, KOM(2010)525, KOM(2010)526 og KOM(2010)527. På Det Europæiske Råd (DER) den 28.-29. oktober 2010 fremlagde Taskeforcen under ledelse af DER-formanden og med deltagelse af EU's finansministre sin rapport med forslag til et styrket økonomisk samarbejde i EU, som blev endosseret af DER.

EU-landene drøfter aktuelt i en rådsarbejdsgruppe ('Ad Hoc Council Working Group' (AHWG)) den konkrete udmøntning af finansminister-Taskeforcens anbefalinger på basis af Kommissionens forslag til retsakter.

I rådsarbejdsgruppen drøftes således følgende forslag:

1. Forslag til ændring af Rådets forordning 1466/97 (Stabilitets- og Vækstpagtens forebyggende del)
2. Forslag til ændring af Rådets forordning 1467/97 (Stabilitets- og Vækstpagtens korrigerende del)
3. Forordning om effektiv håndhævelse af budgetovervågningen i euroområdet (kun eurolandene har stemmeret)
4. Direktiv vedr. krav til EU-landenes budgetmæssige rammer
5. Forordning om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer
6. Forordning om håndhævelsesmekanismer til effektiv korrektion af makroøkonomiske ubalancer i euroområdet (kun eurolandene har stemmeret)

Nærværende notat vedrører punkt 5 og 6. For uddybning af forslagene 1-4, se dagsordenspunkt 1a i samlenotat vedr. forelæggelsen af ECOFIN den 15. februar

2011 og dagsordenspunkt 9 i samlenotat vedr. forelæggelsen af ECOFIN den 18. januar 2011.

Ad 5: Forordning om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer
Forslaget til forordning om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer drøftes nu i rådsarbejdsgruppen, og der er pågået indledende drøftelser af forslaget i den Økonomiske og Finansielle Komité (EFC) og i den Økonomisk-Politiske Komité (EPC).

Taskforcens anbefalinger om en bredere makroøkonomisk overvågning ligger generelt på linje med Kommissionens forslag. Taskforcen anbefalede en ny ramme for overvågning af makroøkonomiske ubalancer i medlemslandene bestående af dels et identificerende og forebyggende element, hvor risikoen for makroøkonomiske ubalancer adresseres, og dels et korrigerende element, hvor opbyggede uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer håndteres.

Der anbefales en årlig vurdering af eksistensen eller risikoen for makroøkonomiske ubalancer i sammenhæng med vurderingen af landenes Stabilitets- og Konvergensprogrammer og Nationale Reformprogrammer, og som inddrager en advarselmekanisme baseret på et scoreboard omfattende et begrænset antal indikatorer og økonomisk analyse. Taskforcens rapport gør gældende, at indikatorerne bør være praktiske, simple, målelige og tilgængelige, og at indikatorerne og deres tærskelværdier bør adskille sig mellem euro- og ikke-eurolande. Taskforcen foreslår, at Kommissionen skal angive en liste over indikatorer, som skal endosseres af Rådet.

Kommissionens forslag lægger op til, at der gennemføres en dybdegående analyse af lande, som Kommissionen vurderer, er påvirket af ubalancer. Herigennem vurderes det, om det pågældende land er påvirket af makroøkonomiske ubalancer, og det vurderes, i hvilken udstrækning disse kan siges at være uforholdsmæssigt store. Taskforcen anbefaler en korrigerende procedure for EU-lande, som efter en dybdegående analyse vurderes at have opbygget uforholdsmæssigt store ubalancer, hvor Rådet på grundlag af udkast fra Kommissionen vil kunne vedtage en henstilling til det pågældende land. Lande overfor hvilke der åbnes en procedure for uforholdsmæssigt store ubalancer, skal rapportere regelmæssigt til Rådet om fremskridt med implementering af korrigerende tiltag.

Der er, vurderet på basis af de indledende drøftelser og forhandlingerne i rådsarbejdsgruppen, generel støtte blandt EU-landene til den operationalisering af den bredere makroøkonomisk overvågning, som Kommissionens forslag lægger op til. Der er enighed om, at scoreboardet vil skulle bestå af et lille antal relevante indikatorer med tilhørende tærskelværdier, som vil kunne identificere opbygningen af eksterne og interne makroøkonomiske ubalancer på et tidligt stadie, herunder i form af indikatorer der vedrører landenes eksterne position, konkurrenceevne, bolig- og byggesektor samt gældsstilling. Mulige indikatorer kunne være betalingsbalancen, nettobeholdningen af udenlandske aktiver, reale effektive valutakurser (på grundlag af enhedslønomkostninger og BNP), aktivitet i byggesektoren som

andel af samlet aktivitet, reale boligpriser, kreditgivningen til den private sektor, den offentlige gæld, inflation og produktivitet.

Der ventes generelt at kunne opnås enighed om, at der er behov for en differentiering af tærskelværdier for eurolande og ikke-eurolande, særligt for de ikke-eurolande som har flydende valutakurser overfor euroen eller evt. for de lande, som befinder sig i en konvergensproces mod de mere udviklede medlemslande. Det drøftes fortsat, om der skal være mulighed for en symmetrisk/asymmetrisk behandling af tærskelværdier for visse indikatorer. Der ventes enighed om, at scoreboardet skal kunne tilpasses over tid, og at listen af indikatorer og fremtidige opdateringer skal endosseres af Rådet på linje med Taskforcens anbefaling, hvilket evt. kan udmøntes i form af en politisk aftale. På basis af de indledende drøftelser forventes der bred enighed om, at resultaterne af scoreboardet ikke skal fortolkes mekanisk, men suppleres med økonomisk analyse, hvor en samlet vurdering heraf kan danne grundlag for en dybdegående analyse af ubalancerne karakter. Drøftelser vedrørende scoreboardet, herunder forslag til valg af indikatorer og fastlæggelsen af tærskelværdier finder primært sted i regi af EPC.

Landene vurderer, at der behov for at definere nogle generelle kriterier for, hvornår en dybdegående analyse skal iværksættes. Der er lagt op til, at Kommissionen præsenterer sin årlige rapport baseret på advarselsmekanismen og de økonomiske analyser for Rådet og eurogruppen, som vil drøfte rapporten, førend der foretages evt. dybdegående analyser. Kommissionen vil skulle tage højde for Rådets og eurogruppens konklusioner, mens det formelt er Kommissionen, der har initiativret, og kan træffe den endelige beslutning om iværksættelse af en analyse. Der er opbakning til, at de dybdegående analyser skal være udførlige og vurdere, hvorvidt der eksisterer eller er risiko for opbygning af ubalancer og sårbarheder, hvorvidt disse er uforholdsmæssigt store, og gøre nærmere rede for de korrigerende foranstaltninger til korrektion af ubalancerne, som bør træffes.

Der er på basis af de indledende drøftelser i rådsarbejdsgruppen bred støtte blandt landene til Kommissionens forslag vedr. en procedure for uforholdsmæssigt store ubalancer, herunder processen, indholdet og vurderingen af handlingsplanerne for korrigerende tiltag samt overvågning, vurdering af korrigerende tiltag og ophævelse af proceduren for uforholdsmæssigt store ubalancer. Samtidig har de foreløbige drøftelser vist, at flere lande, heriblandt Danmark, lægger vægt på, at der tilstræbes en differentiering af specificitet mht. anbefalinger i hhv. Rådets henstillinger og de af landene udarbejdede handlingsplaner, baseret på ubalancerne karakter og potentielle skadevirkning, således at anbefalingerne, herunder eventuelle anbefalinger til midler for at adressere ubalancerne, er mere detaljerede, jo større og mere alvorlige ubalancer, der er tale om i det konkrete tilfælde.

Ad 6: Forordning om håndhævelsesmekanismer til effektiv korrektion af makroøkonomiske ubalancer i euroområdet (kun eurolandene har stemmeret)

Forslaget til forordning vedr. håndhævelsesmekanismer til effektiv korrektion af makroøkonomiske ubalancer i euroområdet har endnu ikke været drøftet i rådsarbejdsgruppen. Der er pågået indledende drøftelser af forslaget i bl.a. den Økono-

miske og Finansielle Komité (EFC) og den Økonomisk-Politiske Komité (EPC) samt drøftelser i eurogruppen.

Taskforcens anbefaling indebærer, at håndhævelsesmekanismen under proceduren for uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer ultimativt skal kunne føre til sanktioner for eurolandene i tilfælde af gentagen manglende efterlevelse af en henstilling om at iværksætte korrigerende tiltag. Rådets opfølgning på en henstilling vil skulle lægge relativt stor vægt på, om landet har gennemført korrigerende tiltag for at adressere ubalancerne, og mindre vægt på om ubalancerne er blevet rettet op, da der ikke nødvendigvis er en direkte sammenhæng mellem tiltag og korrektion af ubalancer, der også kan afhænge af forhold, som er uden for regeringernes kontrol, og da der kan være en tidsmæssig forskydning mellem tiltag og korrektion. Kommissionen foreslår fsva. økonomiske sanktioner for eurolandene under proceduren for makroøkonomiske ubalancer, at Rådet efter forslag fra Kommissionen, skal kunne pålægge et euroland en årlig bøde på 0,1 pct. af BNP, hvis Rådet vurderer, at det pågældende land, som led i korrektionen af ubalancer, efter udløbet af to tidligere afgivne henstillinger og frister fortsat ikke har 1) gennemført effektive tiltag for at korrigere de pågældende ubalancer i overensstemmelse med henstillingerne, eller fortsat ikke har 2) udarbejdet en tilstrækkelig handlingsplan.

Der kan på basis af de indledende drøftelser inden forhandlingerne i rådsarbejdsgruppen ventes generel støtte blandt landene til, at sanktioner ifm. proceduren for uforholdsmæssigt store ubalancer kun skal relateres til gentagen manglende gennemførelse af korrigerende tiltag, som er under regeringernes kontrol. I forbindelse med rådsarbejdsgruppens forhandlinger af forslaget skal det bl.a. drøftes, hvorvidt eurolandene i sidste ende skal kunne pålægges økonomiske sanktioner, og hvorvidt der skal anvendes ikke-økonomiske håndhævelsesmekanismer, som eventuelt kan udbredes til også at omfatte ikke-eurolande.

På det kommende ECOFIN ventes en drøftelse om status for forhandlingerne, og hvor der vil blive sat retningslinjer for den videre proces. På basis af arbejdet i rådsarbejdsgruppen sigtes der efter politisk enighed – en såkaldt generel indstilling – om de kommende færdige udkast til retsakter vedr. det styrkede økonomiske samarbejde på ECOFIN i marts 2011, der kan fungere som grundlag for de efterfølgende forhandlinger med Europa-Parlamentet. Målet er, at reformen af det økonomiske samarbejde kan være færdig i sommeren 2011.

Hjemmelsgrundlag

Ad 5): Kommissionens forslag om en forordning vedr. forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer har hjemmel i TEUF artikel 121, stk. 6, og skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure, jf. TEUF artikel 294, hvorefter forslaget vedtages med fælles beslutningstagen med Europa-Parlamentet, efter høring af den Europæiske Økonomiske og Sociale Komite (EESC).

Ad 6): Kommissionens forslag om en forordning vedr. håndhævelsesmekanismer til effektiv korrektion af makroøkonomiske ubalancer i euroområdet har hjemmel i TEUF artikel 136 og TEUF artikel 121, stk. 6, og skal behandles efter den al-

mindelige lovgivningsprocedure, jf. TEUF artikel 294, hvorefter forslaget vedtages med fælles beslutningstagen med Europa-Parlamentet, efter høring af den Europæiske Økonomiske og Sociale Komite (EESC).

Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører i forslagene om en procedure for en bredere makroøkonomisk overvågning, at en effektiv ramme for identifikation og forebyggelse af makroøkonomiske ubalancer ikke i tilstrækkelig grad kan opnås af landene selv som følge af de tætte finansielle og handelsmæssige forbindelser landene imellem, men bedre kan udføres på EU-niveau. Kommissionen er således af den opfattelse, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Regeringen deler Kommissionens vurdering.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelser foreligger endnu ikke.

Gældende dansk ret og forslagenes konsekvenser herfor

Kommissionens forslag om en forordning vedr. forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer vurderes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser.

Forordning om håndhævelsesmekanismer til effektiv korrektion af makroøkonomiske ubalancer i euroområdet har ikke lovgivningsmæssige konsekvenser, idet forslaget vedrører eurolandene.

Statsfinansielle konsekvenser

Kommissionens forslag om en forordning vedr. forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer vil kunne have statsfinansielle konsekvenser afhængig af, hvorvidt der stilles øgede statistikkraav til EU-landene. Evt. udgifter i den forbindelse afholdes som udgangspunkt inden for ressortministeriets ramme. Hvis udgifterne ikke kan afholdes inden for ressortministeriets ramme, vil sagen skulle forelægges regeringens Økonomiudvalg.

Forordning om håndhævelsesmekanismer til effektiv korrektion af makroøkonomiske ubalancer i euroområdet har ikke statsfinansielle konsekvenser, idet forslaget vedrører eurolandene.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

En bredere makroøkonomisk overvågning i medlemslandene ventes at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, i det omfang en sådan overvågning bidrager til at understøtte makroøkonomisk stabilitet, og sikrer en bæredygtig vækst i medlemslandene.

Høring

Forslagene har ikke været sendt i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Samlenotat vedr. Kommissionens meddelelse om et styrket økonomisk-politisk samarbejde i EU af 12. maj 2010 blev forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for ECOFIN den 18. maj 2010. Samlenotat vedr. Kommissionens meddelelse af 30. juni 2010 blev forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg forud for ECOFIN den 13. juli 2010. Folketingets Europaudvalg blev endvidere orienteret om status for forhandlingerne i finansminister-Taskforcen i forbindelse med forelæggelsen af ECOFIN den 8. juni 2010 og ECOFIN den 7. september 2010 og blev forelagt samlenotat vedr. udkastet til Taskforce-rapport til forhandlingsoplæg i forbindelse med forelæggelsen af ECOFIN den 19. oktober 2010. Folketingets Europaudvalg blev desuden forelagt samlenotat vedr. statusrapport for forhandlingerne til orientering i forbindelse med forelæggelsen af ECOFIN den 7. december 2010 samt forelagt samlenotat vedr. status for arbejdet frem mod politisk enighed i Rådet til forhandlingsoplæg fsva. pkt. 1, 2 og 4 og til orientering fsva. punkt 3 (hvor Danmark ikke har stemmeret) i forbindelse med forelæggelsen af ECOFIN den 18. januar 2011.

Grundnotater vedr. Kommissionens forslag til retsakter af 29. september 2010 (KOM(2010)522, KOM(2010)523, KOM(2010)524, KOM(2010)525, KOM(2010)526 og KOM(2010)527) er tilsendt Folketingets Europaudvalg den 23. november 2010.

Holdning

Dansk holdning

Rådsarbejdsgruppens kommende færdige udkast til retsakter vedr. en bredere makroøkonomisk overvågning – som udmønter Taskforcens anbefalinger i ændringer af Kommissionens forslag til retsakter – vurderes at komme til at ligge på linje med den danske holdning til Taskforce-rapportens anbefalinger på dette område som tidligere forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg i forbindelse med forelæggelsen af ECOFIN den 19. oktober 2010.

Regeringen støtter et bredere fokus på makroøkonomiske ubalancer i det økonomisk-politiske samarbejde, herunder forslaget om en advarselsmekanisme med relevante indikatorer i et scoreboard samt introduktionen af en procedure for uforholdsmæssigt store ubalancer. En bredere økonomisk overvågning er relevant for alle EU-lande. Regeringen arbejder for, at EU's anbefalinger primært skal vedrøre målene om korrektion af ubalancer og i videst muligt omfang give landene fleksibilitet mht. valg af de konkrete politikinstrumenter. Regeringen lægger vægt på, at indikatorerne i praksis fastlægges af Rådet efter forslag fra Kommissionen i overensstemmelse med Taskforce-rapporten. Regeringen noterer sig støtten til forslaget om økonomiske sanktioner for eurolande og er indstillet på at tilslutte sig en enighed om ikke-økonomiske håndhævelsesmekanismer, fx offentliggørelse af mulige anbefalinger og henstillinger samt afrapportering til DER, for alle EU-lande.

Andre landes holdninger

EU-landene forventes generelt at kunne støtte rådsarbejdsgruppens ventede forslag til en bredere makroøkonomisk overvågning.

Dagsordenspunkt 2: Rentebeskatningsdirektivet

Resumé

ECOFIN ventes den 15. februar 2011 at drøfte forslaget om ændring af rentebeskatningsdirektivet mhp. at undersøge mulighederne for fremskridt i forhandlingerne. Direktivet skal sikre beskatningen af opsparingsindkomst, som betales fra f.eks. en bank i et EU-land til en person i et andet EU-land. Forslaget indebærer en række tekniske ændringer af direktivet for bedre at sikre korrekt beskatning af sådan opsparingsindkomst.

KOM(2008) 727

Baggrund

Rentebeskatningsdirektivet (2003/48/EF) skal sikre beskatningen af opsparingsindkomst, som betales fra banker og andre finansielle institutter i et EU-land til en person i et andet EU-land. Det sker ved, at oplysning om betalingen automatisk indberettes til betalerens skattemyndigheder, som videresender oplysningerne til rentemodtagers skattemyndigheder. Tre medlemsstater (Belgien, Luxembourg og Østrig) har indføjet bestemmelse om en overgangsperiode, som indebærer opkrævning af kildeskat af renteindtægter til rentemodtagere i andre EU-lande samt provenudeling med rentemodtagers bopælsland i stedet for automatisk at videregive oplysninger om betalingen. Belgien er imidlertid fra januar 2010 overgået til automatisk informationsudveksling.

Direktivet har en revisionsbestemmelse, hvorefter Kommissionen hvert tredje år skal aflægge rapport til Rådet om, hvordan direktivet virker. Kommissionen kan i den forbindelse foreslå ændringer af direktivet, som måtte være nødvendige for bedre at sikre beskatning af indtægter fra opsparing og fjerne uønskede konkurrenceforvridninger. Kommissionens første treårsrapport (KOM(2008)552) blev drøftet på ECOFIN den 2. december 2008. Kommissionen vurderer i rapporten, at direktivet generelt har fungeret efter sin hensigt, men at der er behov for visse justeringer. Kommissionen har derfor fremsat forslag om ændring af direktivet (KOM(2008) 727).

Såvel det tjekkiske som det svenske formandskab fremsatte i 2009 en række kompromisforslag på baggrund af Kommissionens forslag, senest den 18. november 2009. Der blev ikke gjort fremskridt i forhandlingerne om revision af rentebeskatningsdirektivet under det spanske og belgiske formandskab i 2010. Det ungarske formandskab, som varetager formandskabet i 1. halvår 2011, har udtrykt intention om, at ville arbejde videre med pakken af initiativer vedrørende det administrative skattesamarbejde i EU, herunder anses det for afgørende, at der gøres forsøg på fremskridt i forhandlingerne om en ændring af rentebeskatningsdirektivet. Der ventes på det kommende ECOFIN den 15. februar 2011 en orienterende drøftelse, hvor ministrene vil kunne vurdere sagen og den videre proces. Det er formandskabets intention, at opnå politisk enighed om rentebeskatningsdirektivet i dets formandskabsperiode.

Det har hidtil vist sig vanskeligt at opnå enighed om den foreslåede ændring af rentebeskatningsdirektivet, hvilket bl.a. skal ses i lyset af, at sagen er relateret til

indgåelse af antisvigaftaler med Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino. Luxembourg og Østrig ønsker en ændring af deres overgangsordning i rentebeskatningsdirektivet, så de først skal skifte fra kildeskat af rentebetalinger til automatisk informationsudveksling, når EU opnår aftaler med Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino om, at disse lande også skal foretage automatisk udveksling af oplysninger om rentebetalinger. Luxembourg og Østrigs overgangsordning gælder i dag kun indtil at Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino indfører udveksling af renteoplysninger efter anmodning.

Indhold

Kompromisforslagene og Kommissionens forslag indeholder en række ændringer til direktivet vedr. bl.a. de anvendte begreber i direktivet, præciseringer af definitioner samt en udvidelse af direktivets anvendelsesområde. Der blev senest fremsat kompromisforslag i sagen under det svenske formandskab i 2. halvår 2009. De væsentlige ændringer, som følger af kompromisforslaget fremsat under svensk formandskab, er beskrevet nedenfor.

Information om rentemodtagers identitet

Direktivets regler om, hvilken information de betalende agenter (banker og andre finansielle institutioner) skal oplyse om rentemodtagers identitet og bopæl, foreslås ændret mhp. at forbedre kvaliteten af informationen og dermed bedre opnå direktivets mål. Banker mv. skal således både anvende rentemodtagers fødselsdato, fødested og disses skattemæssige identifikationsnumre, dersom sådanne anvendes i den pågældende medlemsstat. Desuden søges kvaliteten i de betalende agents indlevering af oplysninger i forbindelse med fælles konti og andre situationer med flere rentemodtagere forbedret.

Udvidelse af anvendelsesområdet til betalinger via enheder i lande, hvor direktivet ikke finder anvendelse

Direktivets anvendelsesområde foreslås udvidet ved, at banker og øvrige finansielle institutter skal anvende direktivet på betalinger til enheder, som ikke er underlagt effektiv beskatning – som f.eks. trusts, fonde og foreninger – og som er etableret i jurisdiktioner uden for EU og de områder, hvor direktivet eller forholdsregler, der svarer til direktivets, finder anvendelse. Direktivet skal således anvendes, når banken er bekendt med, at rentemodtageren er en fysisk person med bopæl i et andet EU-land end det, hvori banken er hjemmehørende, selv om rentebetalingen kanaliseres via et tredjeland. Den pågældende person anses for retmæssig ejer af betalingen, selv om den umiddelbare modtager er en enhed uden for EU og områder, hvor direktivet finder anvendelse. Formålet hermed er at undgå, at personer omgår direktivet ved at indskyde en enhed i en jurisdiktion uden for direktivets geografiske virkefelt mellem sig selv og banken. For at reducere usikkerheden og den administrative byrde for banker vil Kommissionen føre en eksemplificerende liste over de berørte enheder i jurisdiktioner uden for Fællesskabet. Listen skal være bilag til direktivet.

Det foreslås endvidere præciseret, at banker og andre finansielle institutter inden for EU har pligt til at anvende direktivet, når en betaling foregår via en anden bank eller finansielt institut uden for EU, hvis banken i EU har kendskab til, at

betalingen faktisk er til fordel for en person med bopæl i en anden medlemsstat. Dette vil især bidrage til at forhindre misbrug af det internationale netværk af finansieringsinstitutter (filialer, datterselskaber, associerede selskaber og holdingselskaber) til at omgå direktivet.

Udvidelse af definitionen af ”betalende agent”

Det foreslås præciseret, at direktivets begreb ”betalende agent” udvides til også at omfatte institutioner, som efter medlemslandets egne regler ikke er underlagt effektiv beskatning. En eksemplificerende liste over sådanne institutioner i de enkelte medlemsstater vil lette implementeringen af de nye bestemmelser. Listen omfatter for Danmarks vedkommende interessentskaber, kommanditselskaber, kommanditaktieselskaber, partrederier, trusts og lignende oprettet iht. udenlandsk lovgivning.

Udvidelse af definitionen af rentebetalinger

Det foreslås, at rentebeskatningsdirektivets definition af rentebetalinger udvides til også at omfatte følgende elementer:

- Anden indkomst svarende til renteindtægter, f.eks. kursgevinster af særlige finansielle instrumenter, som har lighed med gældsfordringer.
- Visse livsforsikringsaftaler, der kan sidestilles med investeringsprodukter, fordi kunden er sikret udbetalinger svarende til indbetalingerne, eller fordi forsikringskontrakten i væsentligt omfang er knyttet til afkast af gældsfordringer eller andre instrumenter, som er omfattet af direktivet. Det er hensigten, at egentlige pensionsordninger ikke skal omfattes af direktivet.
- Indkomst fra indirekte investeringer, f.eks. indkomst gennem investeringsforeninger.

Udvidelse af anvendelsesområdet til også at omfatte investeringsforeninger mv.

Rentebeskatningsdirektivet omfatter på nuværende tidspunkt kun udbetalinger fra de investeringsfonde, investeringsforeninger og lignende, som er godkendt efter direktivet om investeringsforeninger (såkaldte UCITS). Direktivet gælder også for ikke-godkendte investeringsforeninger mv., men kun hvis disse *ikke* har status som selvstændig juridisk enhed. Denne forskelsbehandling af investeringsfonde, investeringsforeninger mv. anses ikke for velbegrundet, og det foreslås derfor, at direktivet fremover skal omfatte alle investeringsforeninger, investeringsfonde mv. uanset deres retlige form, og uanset om de er godkendt efter det ovennævnte direktiv eller ej.

Det foreslås desuden præciseret, at direktivet også omfatter rentebetalinger og lignende fra alle investeringsfonde etableret uden for EU og EØS.

Andre ændringer

Der foreslås forbedringer i de statistiske oplysninger, som medlemsstaterne skal give om anvendelsen af direktivet.

Hjemmelsgrundlag

Forslaget har hjemmel i EF-traktatens artikel 93 og 94 (nu artikel 115), som kræver enstemmig vedtagelse af medlemslandene.

Nærhedsprincippet

Beskatning af indkomst, som en person i en medlemsstat har indtjent ved opsparing i en anden medlemsstat, kan bedst opnås ved en fælles retsakt. Regeringen vurderer derfor, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet afgav udtalelse 24. april 2009¹. Europa-Parlamentet fremkom med 37 ændringsforslag primært af teknisk karakter. Europa-Parlamentet foreslår dog, at overgangsordningen for Luxembourg og Østrig skal ophøre senest 1. juli 2014.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

De gældende regler om indberetningspligt for danske pengeinstitutter mv. vedrørende rentebetalinger findes i skattekontrolloven. Loven indeholder en bestemmelse om de oplysninger, som danske pengeinstitutter mv. skal indsende automatisk til SKAT i henhold til rentebeskatningsdirektivet.

Når der foreligger en endelig aftale om ændring af rentebeskatningsdirektivet, vil der pågå nærmere overvejelser, om der er behov for at justere skattekontrolloven.

Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

Evt. statsfinansielle konsekvenser som følge af ændringsdirektivet afholdes indenfor de nuværende rammer. En effektivisering af direktivet ventes at have positive statsfinansielle konsekvenser gennem et øget provenu fra skat af renter mv. i udlandet.

Høring

Direktivforslaget har været sendt til høring hos Advokatsamfundet, Børsmæglerforeningen, CEPOS – Center for Politiske Studier, Center for Kvalitet i Reguleringen, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Dansk Aktionærforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Den Nordiske Børs, København, Finansrådet, Finanstilsynet, Foreningen af Firmapensionskasser, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Registrerede Revisorer, Forsikring og Pension, Forvaltningshøjskolen, InvesteringsForeningsRådet, Københavns Fondsbørs, Nationalbanken, Realkreditrådet og SKAT.

Advokatsamfundet anser det for retssikkerhedsmæssigt betryggende, at direktivet forsynes med en udtømmende oversigt over enheder og retlige arrangementer, som er berørt af præciseringen om, at rentemodtagere ikke kan kanalisere renteindtægter igennem enheder i jurisdiktioner, som ikke er omfattet af direktivet. Advokatsamfundet finder dog, at det er en ulempe ved listen, at det vil være en ganske stor udfordring at lave en løbende ajourføring heraf. Advokatsamfundet opfordrer til, at der foretages en afvejning af fordele og ulemper.

Advokatsamfundet finder det endvidere uheldigt, at direktivforslaget medfører en betydelig udvidelse af begrebet ”rentebetalinger” i forhold til dansk rets forståelse

¹ <http://www.europarl.europa.eu/oeil/FindByProcnum.do?lang=2&procnum=CNS/2008/0215>

af ”renter”. Bliver direktivforslaget inkorporeret i dansk ret, vil man skulle operere med to forskellige rentebegreber – et snævert dansk rentebegreb og et udvidet rentebegreb i direktivet – hvilket er retssikkerhedsmæssigt uhensigtsmæssigt.

Et løsningsforslag kunne iflg. Advokatsamfundet være, at man i direktivet anvendte det rentebegreb, der er findes i OECD’s modeloverenskomst. Det fremgår dog af direktivforslagets bemærkninger, at man bevidst har valgt en bredere rentedefinition end den, der findes i modeloverenskomsten. Advokatsamfundet foreslår i lyset heraf, at man i direktivteksten sonderer mellem rentebetalinger og andre betalinger, der sidestilles med rentebetalinger.

Skatteministeriet er enig i betragtningerne om, at en opdateringsprocedure over enheder og retlige arrangementer, som er omfattet af ”gennemsigtighedsprincippet” vil være nødvendig, men kompleks.

Skatteministeriet er enig i problemstillingen om definitionen af ”renter”, men finder, at problemet kan løses ved implementeringen og ikke nødvendigvis må løses i direktivet. Der skelnes efter direktivforslaget mellem egentlige renter (engelsk: ”interest”) og rentebetalinger (engelsk: ”interest payments”). Det bemærkes, at direktivet alene regulerer, hvilke betalinger der skal foretages indberetning om, respektive trækkes kildeskat af. Direktivet regulerer ikke den anvendelse, som modtagerstaten gør af modtagne oplysninger, og indeholder ikke nogen forpligtelse for modtagerstaten til at beskatte alle rentebetalinger som renter. Hvis direktivforslaget vedtages i sin nuværende form, vil Danmark også modtage oplysninger om visse betalinger, som efter dansk national skatteret vil blive klassificeret som kursgevinster eller som udbytte.

SKAT bemærker, at formuleringen af skattekontrollovens § 8 X, som blev indsat ved implementeringen af det oprindelige direktiv, ikke vil kunne rumme de udvidelser af anvendelsesområdet, som direktivforslaget indebærer. Bestemmelsen må derfor ændres, og det samme gælder bekendtgørelsen om indberetningspligter, der er udstedt i medfør af skattekontrolloven.

Skat bemærker endvidere, at der vil være tale om ganske omfattende systemændringer, og der kan ikke gives et estimat eller bud på implementering, så længe direktivforslagets endelige udformning er ukendt.

Skatteministeriet er enig heri. Det bemærkes endvidere, at udviklingsfasen for de påkrævede systemændringer først vil kunne påbegyndes, når direktivforslagets endelige udformning er kendt.

Endvidere har **Finansrådet, Foreningen Danske Revisorer** og **Foreningen Registrerede Revisorer** meddelt, at de ikke har nogen bemærkninger.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Kommissionens fremskridtsrapport har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN den 14. maj 2008. Kommissionens rapport om de første tre års erfaringer og Kommissionens ændringsforslag til direktivet har end-

videre været forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN den 2. december 2008. Endelig har ændringsforslaget til direktivet været forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN den 2. december 2009.

Holdning

Dansk holdning

Danmark kan støtte forslaget om ændring af rentebeskatningsdirektivet, herunder de justeringer, som fandt sted under det svenske formandskab i 2. halvår 2009. Danmark kan ikke acceptere ændringer af den nuværende overgangsordning for Luxembourg og Østrig, som gør overgangen til automatisk informationsudveksling mindre forpligtende for de to lande.

Andre landes holdninger

Flertallet af medlemsstater forventes at kunne støtte forslaget om ændring af rentebeskatningsdirektivet, idet enkelte lande dog har reservationer.

Dagsordenspunkt 3: Antisvig aftale med Liechtenstein og andre tredjelande

Resumé

På ECOFIN den 15. februar 2011 ventes en ny drøftelse vedr. EU's antisvig aftaler med tredjelande mhp. at undersøge mulighederne for at opnå enighed om en antisvig aftale med Liechtenstein samt vedtage forhandlingsmandater til lignende aftaler med Andorra, Monaco, San Marino og Schweiz.

Baggrund og indhold

ECOFIN vedtog den 9. juni 2009 rådskonklusioner, der fremhæver betydningen af god regeringsførelse på skatteområdet, særligt i forhold til øget gennemsigtighed, udveksling af oplysninger og fair skattekonkurrence mhp. at sikre lige konkurrencevilkår og bekæmpe skattesvig. Konklusionerne vedrører både initiativer inden for EU samt EU's aftaler med tredjelande. ECOFIN opfordrede i dets konklusioner bl.a. Kommissionen til hurtigt at afslutte de igangværende forhandlinger om en antisvig aftale med Liechtenstein og noterede sig Kommissionens hensigt om at forberede oplæg til forhandlingsmandater til lignende antisvig aftaler med Andorra, Monaco, San Marino og Schweiz.

Det ungarske formandskab, som varetager formandskabet i 1. halvår 2011, har udtrykt intention om, at ville arbejde videre med pakken af initiativer vedrørende det administrative skattesamarbejde i EU, herunder forsøg på fremskridt i forhandlingerne om antisvig aftaler med tredjelande.

Antisvig aftale med Liechtenstein

Kommissionen fik i 2006 mandat til at forhandle med Liechtenstein om en aftale mellem på den ene side EU og dets medlemsstater og på den anden side Liechtenstein til bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for parternes finansielle interesser. Aftalen skal medføre, at parterne skal bistå hinanden med udveksling af oplysninger vedrørende direkte og indirekte skatter, moms samt told- og landbrugslovgivning – både som led i gensidig administrativ bistand og gensidig retshjælp.

Under forhandlingerne blev en sag afdækket om tyske borgeres bankkonti i liechtensteinske banker, som ejerne ikke havde oplyst til de tyske skattemyndigheder. Efter det daværende aftaleudkast ville Liechtenstein kun skulle yde bistand i sager om skattesvig, som defineret efter liechtensteinsk lovgivning. Efter liechtensteinsk lovgivning anses det ikke som skattesvig at undlade at selvangive indtægter til sine skattemyndigheder. Myndighederne i Liechtenstein kan endvidere ikke gennemtvinge et pålæg til en liechtensteinsk bank om at fremsende oplysninger, hvis banken nægter at udlevere oplysningerne. Efter det daværende aftaleudkast ville de tyske myndigheder således ikke have kunnet få bistand fra Liechtenstein.

I november 2008 opfordrede ECOFIN Kommissionen til – på baggrund af det gældende mandat – at genoptage forhandlingerne med Liechtenstein mhp. at opnå

forbedringer og yderligere garantier for at sikre reel administrativ bistand og adgang til oplysninger i skattesager f.eks. i sager om skattesvig, herunder i forhold til såkaldte ”Stiftungs”². De ønskede forbedringer skulle sikre en reel informationsudveksling i sager som den omtalte tyske. I opfølgning herpå vedtog ECOFIN i februar 2009 rådskonklusioner, som anmodede Kommissionen om at fortsætte forhandlingerne med Liechtenstein mhp. at opnå en mere effektiv aftale. Aftalen indebærer således, at Liechtenstein skal udveksle oplysninger i sager, selvom der ikke efter Liechtensteins lovgivning er tale om skattesvig.

I december 2008 indgik USA en aftale med Liechtenstein, som sikrer reel informationsudveksling og opfylder OECD’s standarder for informationsudveksling på skatteområdet – indeholdt i artikel 26 af OECD’s skattemodelkonvention, som indebærer informationsudveksling efter anmodning, også vedr. bankoplysninger. Den 12. marts 2009 – forud for G20-mødet den 2. april i London – afgav Liechtenstein en erklæring om, at man forpligter sig til fuld implementering af OECD’s standarder for informationsudveksling, og at man i den forbindelse ville fortsætte forhandlingerne med EU om en antisvigaftale.

Kommissionens forhandlinger med Liechtenstein har resulteret i et udkast til en aftale mellem EU-landene og Liechtenstein, der sikrer informationsudveksling på anmodning i overensstemmelse med OECD’s standarder mhp. effektiv administrativ bistand på skatteområdet og bekæmpelse af skatteunddragelse. Efter det nuværende aftaleudkast skal parterne yde hinanden bistand mhp. en korrekt fastsættelse af direkte og indirekte skatter og mhp. at bekæmpe ulovlige handlinger. Der skal også videregives oplysninger til undersøgelse af transaktioner, som ikke ville udgøre en forbrydelse efter den anmodede parts lovgivning. En anmodet part skal sende oplysninger til en anden part, som anmoder herom. Hvis den anmodede part ikke allerede har de oplysninger, som der anmodes om, skal den indhente oplysningerne, også selv om den ikke selv har brug for oplysningerne. Parterne skal sikre, at de har myndighed til at indhente og videresende oplysninger, som besiddes af banker m.fl., og oplysninger om ejerskab af selskaber og andre enheder, herunder især vedr. ”Anstalten”³ og ”Stiftungen”.

ECOFIN ventes den 15. februar 2011 at drøfte det foreliggende udkast til antisvigaftale med Liechtenstein mhp. at undersøge mulighederne for at opnå enighed om en aftale.

Forhandlingsmandater med Andorra, Monaco, San Marino og Schweiz

I perioden op til G20-mødet den 2. april 2009 tilkendegav en række lande, at man ville forpligte sig til OECD’s standarder for transparens og informationsudveksling på skatteområdet. I lyset af disse erklæringer fra Andorra, Monaco, San Marino og Schweiz har Kommissionen udarbejdet forslag til forhandlingsmandater til

² En Stiftung, eller stiftelse, er en juridisk enhed oprettet med et særligt økonomisk formål, herunder ifm. formueinvestering og formuepleje, som anvendes i Liechtenstein.

³ En Anstalt, er en særlig selskabsform, som anvendes i Liechtenstein.

antisvigaftaler med disse lande på linje med den aftale, der ventes indgået med Liechtenstein. Aftalerne skal således omfatte informationsudveksling på skatteområdet efter anmodning i overensstemmelse med OECD's standarder – både som led i gensidig administrativ bistand og gensidig retshjælp.

ECOFIN ventes den 15. februar 2011 at drøfte mandater til Kommissionen mhp. at forhandle om indgåelse af antisvigaftaler med de øvrige tredjelande.

Nærhedsprincippet

Bekæmpelse af svig vedrørende direkte og indirekte skatter, moms samt told- og landbrugslovgivning fordrer et effektivt administrativt samarbejde mellem på den ene side EU og dens medlemsstater og på den anden side det pågældende tredjeland. Regeringen vurderer derfor, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Effektive antisvigaftaler med Liechtenstein og øvrige tredjelande vil medvirke til at sikre overholdelsen af dansk lovgivning. Aftalerne vurderes ikke at nødvendiggøre ændringer af dansk lovgivning.

Statsfinansielle konsekvenser

Effektive antisvigaftaler med Liechtenstein og øvrige tredjelande vil bl.a. medvirke til at imødegå skattesvig mv. og et deraf afledt tab for de offentlige finanser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Initiativer til at forhindre skatteunddragelse mv. vil have positive samfundsøkonomiske konsekvenser.

Høring

Ikke relevant.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen om en antisvigaftale med Liechtenstein og mandater til forhandlinger med Andorra, Monaco, San Marino og Schweiz blev forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg forud for ECOFIN den 20. oktober 2009 og til orientering forud for ECOFIN den 2. december 2009

Holdning

Dansk holdning

Regeringen støtter, at ECOFIN fortsætter arbejdet for at bekæmpe skattesvig mv., herunder i forbindelse med EU's aftaler med tredjelande.

Regeringen støtter vedtagelsen af det foreliggende udkast til en antisvigaftale med Liechtenstein. Regeringen lægger vægt på, at aftalen er mindst ligeså effektiv som de aftaler Liechtenstein har indgået med andre lande, og som opfylder OECD's standarder, og sikrer reel informationsudveksling. Det er endvidere vigtigt, at aftalen er effektiv til at imødegå svig, herunder så finansielle institutioner i Liechtenstein ikke anvendes til aktiviteter, der har karakter af skattesvig i forhold til andre lande.

Regeringen støtter Kommissionens hensigt om at iværksætte forhandlinger med Andorra, Monaco, San Marino og Schweiz mhp. at indgå antisvigaftaler på linje med den ventede aftale med Liechtenstein.

Regeringen lægger stor vægt på aftaler om informationsudveksling efter anmodning med de nævnte europæiske tredjelande som grundlag for overgang til automatisk informationsudveksling i hele EU, inkl. Luxembourg og Østrig, i medfør af rentebeskatningsdirektivet.

Andre landes holdninger

Der ventes bred opbakning blandt medlemslandene til indgåelse af en effektiv antisvigaftale med Liechtenstein, der sikrer informationsudveksling i overensstemmelse med OECD's standarder.

Der ventes endvidere bred støtte til forhandlingsmandater til lignende aftaler med Andorra, Monaco, San Marino og Schweiz fra en række lande.

Dagsordenspunkt 4a: EU2020: Anbefalinger vedr. makroøkonomiske og strukturelle udfordringer

Resumé

På baggrund af Kommissionens Årlige vækstundersøgelse (Annual Growth Survey) ventes de makroøkonomiske og strukturelle udfordringer for EU drøftet af Det Europæiske Råd (DER) d. 24.-25. marts 2011 mhp. at komme med generelle anbefalinger til medlemslandene. Forud for DER vil ECOFIN vedtage rådskonklusioner med vejledende makroøkonomiske og finanspolitiske anbefalinger til tiltag i medlemslandene. DER-anbefalingerne forventes i så vidt muligt omfang at blive indarbejdet i Stabilitets- og Konvergensprogrammerne (SCP) og de Nationale Reformprogrammer (NRP) samt i landenes budgetter for 2012.

Baggrund

Som første led i det Europæiske Semester fremlagde Kommissionen i januar den Årlige Vækstundersøgelse. I denne redegjorde Kommissionen for de makroøkonomiske og strukturelle økonomiske udfordringer for EU, og kom i den forbindelse med en række anbefalinger til medlemslandene. Anbefalingerne i den Årlige Vækstundersøgelse ventes at udgøre fundamentet for diskussionerne i ECOFIN om vejledende makroøkonomiske og finanspolitiske anbefalinger til konkrete tiltag i medlemslandene. ECOFIN ventes på mødet d. 15. februar at vedtage rådskonklusioner om de overordnede udfordringer for EU-landene.

Rådskonklusionerne fra ECOFIN og den Årlige Vækstundersøgelse samt bidrag fra EPSCO-rådet og en synteserapport fra det Generelle Råd (GAC) vil danne grundlaget for de anbefalinger fra DER, der skal vedtages i marts, og som ventes afspejlet i medlemslandenes Stabilitets- og Konvergensprogrammer og Nationale Reform Programmer i april 2011.

Vedrørende den videre implementering af Det Europæiske Semester er der lagt op til følgende fremgangsmåde:

- I marts vil DER på grundlag af Vækstundersøgelsen og forberedelser i en række rådsformationer udstikke den økonomiske retning for EU og give anbefalinger til medlemslandene.
- I april vil medlemslandene fremlægge deres Stabilitets- og Konvergensprogrammer og Nationale Reformprogrammer.
- I juni vil Rådet i dets sammensætning af ECOFIN og EPSCO i samarbejde med andre relevante rådsformationer på baggrund af de fremlagte Stabilitets- og Konvergensprogrammer og Nationale Reformprogrammer vedtage landespecifikke retningslinjer med konkrete udtalelser og anbefalinger.

Indhold

På baggrund af anbefalingerne i den Årlige Vækstundersøgelse (AGS) ventes ECOFIN at vedtage rådskonklusioner, der sætter fokus på de vigtigste økonomiske udfordringer og anbefalinger, der er relevante for at sikre finanspolitisk holdbarhed, økonomisk samt finansiell stabilitet og økonomisk vækst.

I udkastet til rådskonklusioner lægges der blandt andet vægt på følgende:

Ambitiøs finanspolitisk konsolidering:

- For at sikre en holdbar finanspolitik er der i de fleste lande behov for en årlig finanspolitisk konsolidering på mindst 0,5 procent af BNP.
- Lande med store underskuds- og gældproblemer samt pres på de finansielle markeder bør fremskynde deres finanspolitiske konsolidering.
- Landene bør søge at efterleve deres mellemfristede budgetmål (MTO).
- Det opfordres til, at medlemslandene i deres Stabilitets- og Konvergensprogrammer fremlægger konkrete flerårige konsolideringsplaner med mål for underskud, indtægter og udgifter og tiltag til at nå disse mål, samt at landene skal fundere deres planer på realistiske skøn for den økonomiske vækst og for de offentlige indtægter.

Makroøkonomiske ubalancer:

- Det er en presserende opgave at fremkomme med handlingsplaner med konkrete tiltag, der retter op på økonomiske ubalancer og styrker konkurrenceevnen i medlemslande med større makroøkonomiske ubalancer, herunder betalingsbalanceproblemer. Lande med store betalingsbalanceoverskud bør søge at identificere årsagen til svag indenlandsk efterspørgsel.

Stabilitet i den finansielle sektor:

- Det er vigtigt at fremme processen med at restrukturere banker i problemer for at sikre deres levedygtighed på længere sigt og sikre en velfungerende kreditgivning.
- Der vil blive produceret ambitiøse og stringente stress-tests af bankerne i 2011, og medlemslande bør i nødvendigt omfang rekapitalisere, restrukturere eller afvikle finansielle institutioner der er i problemer.

Vækst- og jobskabende økonomisk strukturreformer:

- Det er i den nuværende økonomiske situation nødvendigt at den finanspolitiske konsolidering suppleres med vækstfremmende og ressourcebesparende strukturreformer, der kan danne fundamentet for en gunstig økonomisk udvikling.
- Det fremhæves, at finanspolitisk konsolidering skal ledsages af reformer, der resulterer i holdbare pensionssystemer, især ved at sikre en stigning i den effektive tilbagetrækningsalder fra arbejdsmarkedet, reformere ordninger for tidlig tilbagetrækning, som reducerer arbejdsudbudet, og ved at sikre at pensionsalderen sammenkædes med den forventede levealder. Offentlige pensionsordninger skal spille en vigtig rolle, men kan suppleres af private opsparinger mhp. at øge den samlede pensionsindkomst.
- Der er enighed om, at det er nødvendigt med en arbejdsmarkedspolitik, der gør det at arbejde mere attraktivt, og får flere ledige i arbejde. For at forebygge langtidsledighed skal aktivering og jobsøgning sammenkobles. Den

samlede beskatning bør om muligt lægge mindre vægt på beskatning af arbejdskraft for at fremme betingelser for vækst.

- Det bemærkes, at mange lande står over for store udfordringer med at øge produktiviteten, hvilket kan kræve en række reformer.

Udbygger det Indre Marked

- Det er vigtigt at skabe et mere velfungerende Indre marked som grundlag for vækst og beskæftigelse.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Ikke relevant.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Initiativer, der styrker overvågningen samt koordineringen af EU-landenes økonomiske politik, herunder gennem strukturreformer samt tidligere korrektion af ubalancer, har positive samfundsøkonomiske konsekvenser.

Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Det Europæiske Semester trådte i kraft fra 2011 og det er dermed første gang, at Kommissionen udarbejder en Årlig Vækstundersøgelse. Vækstundersøgelsen er forelagt FEU henholdsvis den 14. januar 2011 i forbindelse med ECOFIN den 18. januar 2011 og den 28. januar 2011 i forbindelse med GAC den 31. januar 2011. Forslaget om et Europæisk Semester blev forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg forud for ECOFIN d. 13. juli. samt til orientering forud for ECOFIN den 7. september 2010.

Holdning

Foreløbig regerings holdning

Regeringen støtter udkastet til rådskonklusioner, idet man finder det særlig vigtigt med en ambitiøs finanspolitisk konsolidering sammen med strukturreformer, der

styrker arbejdsudbud og vækstpotentiale, og således skaber grundlag for en stabil og gunstig økonomisk udvikling.

Andre landes holdning

EU-landene ventes generelt at kunne støtte rådskonklusionerne.

Dagsordenspunkt 4b: Forberedelse af DER 24.-25. marts 2011: Udnævnelse af nyt direktionsmedlem i Den Europæiske Centralbank (ECB)

Resumé

Der ventes en drøftelse af ECOFIN's indstilling til Det Europæiske Råd om udnævnelse af nyt medlem af direktionen i Den Europæiske Centralbank (ECB). Nuværende direktionsmedlem, Gertrude Tumpel-Gugerell skal træde tilbage senest den 31. maj 2011.

Baggrund og indhold

Direktionen i Den Europæiske Centralbank (ECB) består af 6 personer, som vælges for en otteårig periode og uden mulighed for genvalg. Kun statsborgere i eurolandene kan være direktionsmedlemmer.

Direktionsmedlemmer udnævnes ved fælles overenskomst mellem eurolandenes stats- og regeringschefer (kvalificeret flertal blandt eurolandene i DER) på grundlag af en indstilling fra ECOFIN og efter høring af Europa-Parlamentet samt ECB's Styrelsesråd (ECB's direktion og centralbankcheferne fra eurolandene), jf. artikel 283 stk. 2 og artikel 139, stk. 2 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Gertrude Tumpel-Gugerell har været medlem af direktionen i ECB siden 1. juni 2003, og skal således træde tilbage senest 31. maj 2011. ECOFIN vil muligvis på rådsmødet den 15. februar skulle drøfte en indstilling til DER om udnævnelse af et nyt medlem til direktionen i ECB. Eurolandene ventes at drøfte sagen på mødet i eurogruppen den 14. februar.

Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal høres i sagen.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Ikke relevant.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen vedr. udnævnelse af et nyt medlem af ECB's direktion har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Regeringens holdning

Som følge af euroforbeholdet har Danmark ikke stemmeret i denne sag. Fra dansk side vil eurolandenes afgørelse vedrørende det nye direktionsmedlem i ECB blive taget til efterretning.

Andre landes holdninger

Andre landes holdninger er på nuværende tidspunkt ukendte.

Dagsordenspunkt 5: Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten – Vurdering af effektive tiltag foretaget af Danmark, Bulgarien, Cypern og Finland

Resumé

ECOFIN ventes på det kommende rådsmøde at konkludere, at Danmark, Bulgarien, Cypern og Finland har iværksat effektive tiltag, der repræsenterer tilstrækkelige fremskridt i forhold til henstillingerne af 13. juli 2010. Kommissionen vurderer, at Danmark har fulgt Rådets henstilling om at implementere de planlagte finanspolitiske tiltag i 2010 og påbegynde konsolideringen i 2011, samt at den anbefalede gennemsnitlige årlige finanspolitiske stramning målt på struktur-saldoen (mindst 1/2 pct. af BNP) kan opnås i perioden 2011-2013.

Baggrund

De store stigninger i underskud og gældskvoter i EU-landene og uroen på de finansielle markeder under krisen samt de store fremadrettede udfordringer knyttet til især aldringen nødvendiggør gennemførelsen af exitstrategier med fokus på finanspolitisk konsolidering og sikring af holdbarhed inden for rammerne af Stabilitets- og Vækstpagten.

På nuværende tidspunkt har 24 lande modtaget henstillinger eller pålæg (Grækenland) fra Rådet om at bringe deres offentlige underskud ned under 3 pct. af BNP.

På ECOFIN-mødet den 13. juli 2010 vedtog Rådet henstillinger til Danmark, Bulgarien, Cypern og Finland om at konsolidere de offentlige finanser og bringe underskuddet ned under 3 pct. af BNP inden for givne frister, *jf. tabel 1*.

Tabel 1: Rådshenstillinger til Danmark, Bulgarien, Cypern og Finland vedtaget 13. juli 2010

Pct. af BNP	Offentlig saldo (Kommissionens skøn)			Henstilling	
	2010	2011	2012	Start år - Frist år	Årlig konsolidering
DK (KOM ¹)	-5,5	-4,9	-		
DK (KOM ²)	-5,1	-4,3	-3,5	2011-2013	≥½
DK (FM)	-3,6	-4,7	-3,4		
BG ²	-3,8	-2,9	-1,8	2010-2011	≥¾ i 2011
CY ²	-5,9	-5,7	-5,7	2011-2012	≥1½
FI ²	-3,1	-1,6	-1,2	2011-2011	≥½

Anm.: 1) Kommissionens forårsprognose 2010. 2) Kommissionens efterårsprognose 2010.

Kilde: Kommissionens forårs- og efterårsprognose, 2010, Finansministeriets Økonomisk Redegørelse, december 2010, samt rådshenstillinger vedtaget 13. juli 2010.

Indhold

Kommissionen har seks måneder efter henstillingerne vedtaget på ECOFIN den 13. juli 2010 offentliggjort en meddelelse, der foretager vurderinger af, hvorvidt

Danmark, Bulgarien, Cypern og Finland har gennemført effektive tiltag og sikret tilstrækkelige fremskridt i forhold til henstillingerne af 13. juli 2010.

Kommissionen har evalueret de fire lande individuelt og vurderer, at alle lande har iværksat effektive tiltag, der repræsenterer tilstrækkelige fremskridt mod korrektion af de uforholdsmæssigt store budgetunderskud indenfor fristerne i henstillingerne. For så vidt angår det enkelte land lægger Kommissionen op til følgende vurdering:

Danmark

Ifølge Kommissionens efterårsprognose 2010 reduceres Danmarks offentlige underskud fra 5,1 pct. af BNP i 2010 til 3,5 pct. af BNP i 2012, *jf. tabel 1*. Ifølge Finansministeriets Økonomisk Redegørelse, december 2010, skønnes det offentlige underskud øget fra 3,6 pct. af BNP i 2010 til 4,7 pct. af BNP i 2011 og efterfølgende reduceret til 3,4 pct. af BNP i 2012, hvilket er tæt på 3-procentsgrænsen et år før fristen for at korrigerer det uforholdsmæssigt store underskud. Profilen i skønnet fra Økonomisk Redegørelse afspejler et stort forventet provenu fra pensionsafkastskatten i 2010.

I maj 2010 opnåede regeringen flertal i Folketinget for en række konsolideringstiltag (Genopretningsaftalen), der skal sikre efterlevelse af Danmarks henstilling. Tiltagene inkluderer udskydelse af tidligere planlagte skattelettelser, midlertidig suspendering af den automatiske indeksering af skatteprogressionsgrænserne indtil 2014, reform og forkortelse af dagpengeperioden fra fire til to år samt et loft for fradrag for fagforeningskontingenter. Derudover er væksten i det offentlige forbrug begrænset i 2011-2013 i forhold til *Danmarks Konvergensprogram 2009*. Kommissionen konstaterer, at tiltagene i Genopretningsaftalen, som anbefalet af Rådet, allerede er implementeret ved lovgivning, og at Finansloven for 2011 bekræfter regeringens gennemførelse af en begrænsning i væksten i det offentlige forbrug. Kommissionen bemærker endvidere, at ændringer i kommunernes finansiering og kontrol af kommunernes udgifter bør bidrage til at reducere risikoen for at overskride den planlagte vækst i de offentlige udgifter.

To yderligere initiativer, som regeringen har foreslået, vil sandsynligvis påvirke de offentlige finanser i de kommende år. For det første en reform af uddannelsesstøtten (SU), som kan resultere i en reduktion af støttens varighed og dermed reducere de offentlige udgifter yderligere. For det andet en reform af efterlønnen med forventede positive langsigtede effekter på de offentlige finanser, men kortsigtede budgetmæssige omkostninger. Kommissionen bemærker, at reformen særligt vil indebære en betydelig engangseffekt på de offentlige finanser i 2012 (tilbagebetaling af indbetalte efterlønsbidrag), men at denne engangsomkostning ikke vil have betydning for korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud i 2013. Kommissionen angiver, at det på nuværende tidspunkt ikke er muligt at kvantificere de budgetmæssige effekter af tiltagene.

På denne baggrund konkluderer Kommissionen, at Danmark har fulgt Rådets anbefalinger om at implementere de planlagte finanspolitiske tiltag i 2010 som fremlagt i Konvergensprogrammet fra februar 2010 og påbegynde konsolideringen i 2011.

Den forventede finanspolitiske konsolidering fra de nævnte tiltag udgør i perioden 2011-2013 ca. $\frac{1}{2}$ pct. af BNP i gennemsnit om året, hvilket er på linje med Rådets henstilling. På trods af en forventet markant forbedring af den faktiske saldo frem mod 2012 skønnes den strukturelle saldo (beregnet efter den fælles EU-metode) svagt svækket over perioden. Kommissionen bemærker, at den underliggende potentielle BNP-vækst i 2010-2013 (estimeret på basis af den fælles EU-metode) er meget lav, hvilket er usædvanligt og kan tyde på usikkerheder i beregningen af Danmarks potentielle BNP-vækst (efter den fælles EU-metode) på nuværende tidspunkt.

På grund af usikkerhederne i beregningen af potentielt BNP angiver Kommissionen, at 'top-down'-vurderingen af de effektive tiltag (ændringen i struktursaldoen beregnet efter den fælles EU-metode) skal suppleres med en 'bottom-up'-måling af de finanspolitiske tiltag (direkte provenuvirkninger). Danmarks økonomisk-politiske tiltag, herunder Genopretningsaftalen, skønnes at medføre en gennemsnitlig årlig finanspolitisk konsolidering på mindst $\frac{1}{2}$ pct. af BNP i perioden 2011-2013. Samtidig vil tidligere vedtagne diskretionære tiltag (bl.a. tilbagerulningen af de midlertidige finanspolitiske lempelser i forbindelse med krisen, herunder indfasningen af finansieringselementerne i skattereformen) også bidrage til konsolideringen i 2011-2013.

På baggrund af de fremlagte konsolideringstiltag vurderer Kommissionen, at den anbefalede gennemsnitlige årlige finanspolitiske stramning målt på struktursaldoen kan opnås i perioden 2011-2013. Kommissionen vurderer derfor, at Danmark har iværksat effektive tiltag til at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud i 2013.

Samlet set konkluderer Kommissionen, at Danmark har iværksat effektive tiltag, der repræsenterer tilstrækkelige fremskridt mod korrektion af det uforholdsmæssigt store budgetunderskud inden for fristen i henstillingen. Særligt har Danmark implementeret de finanspolitiske tiltag i 2010 som fremlagt i Konvergensprogrammet fra februar 2010 og påbegyndt konsolideringen i 2011, hvilket er på linje med Rådets henstilling.

Kommissionen konkluderer således, at der på nuværende tidspunkt ikke er behov for yderligere skridt for Danmark i proceduren for uforholdsmæssigt store underskud. Kommissionen vil – i overensstemmelse med Traktaten og Stabilitets- og Vækstpagten – fortsat tæt følge budgetudviklingen i Danmark.

Bulgarien

Ifølge Kommissionens efterårsprognose 2010 skønnes Bulgariens offentlige underskud at udgøre 3,8 pct. af BNP i 2010, og struktursaldoen skønnes forbedret med ca. 1½ pct. af BNP i 2010. Kommissionen konkluderer derfor, at Bulgariens underskud er på linje med Rådets henstilling om at opnå budgetmålet om et underskud på 3,8 pct. af BNP i 2010.

I 2011 vurderer Kommissionen, at underskuddet vil udgøre 2,9 pct. af BNP, mens de bulgarske myndigheder skønner, at underskuddet vil udgøre 2,5 pct. af BNP. Forbedringen af saldoen forventes opnået via øgede offentlige indtægter, begrænset udgiftsvækst og mere effektiv anvendelse af de offentlige udgifter. Kommissionen skønner, at den strukturelle saldo forbedres med ¾ pct. af BNP i 2011. Samlet set konkluderer Kommissionen, at Bulgarien har gennemført effektive tiltag til at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud i 2011.

Kommissionen vurderer imidlertid, at der er visse risici forbundet med at nå budgetmålet for 2011, særligt kan en lavere end forventet økonomisk vækst medføre lavere offentlige indtægter.

Kommissionen anbefaler, at Bulgarien forbedrer indsatsen for at styrke de mellemfristede finanspolitiske rammer.

Cypern

Ifølge Kommissionens efterårsprognose udgør Cyperns offentlige underskud 5,9 pct. af BNP i 2010. Nye regnskabstal tyder imidlertid på, at underskuddet i 2010 bliver lavere end forventet. Kommissionen konkluderer derfor, at den offentlige saldo i 2010 forventes at være på linje med Rådets anbefaling om at reducere underskuddet til under 6 pct. af BNP i 2010.

Cyperns finanslov for 2011 indebærer omtrent neutral finanspolitik. I forbindelse med vedtagelsen af finansloven har Cypern derfor vedtaget en række konsolideringstiltag, som forventes at styrke de offentlige finanser med 1 pct. af BNP i 2011. Derudover forventes parlamentet i februar 2011 at godkende yderligere konsolideringstiltag svarende til 0,6 pct. af BNP i 2011. Ifølge Kommissionens efterårsprognose 2010 skønnes struktursaldoen styrket med ¾ pct. af BNP fra 2010 til 2011, og med inddragelse af de nye konsolideringstiltag skønnes den strukturelle saldo således at blive styrket med i alt ca. 2¼ pct. af BNP i 2011. Kommissionen konkluderer, at Cypern har gennemført finanspolitiske stramninger på mindst 1½ pct. af BNP i 2011 og har iværksat effektive tiltag til at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud i 2012.

Kommissionen bemærker, at der er visse risici forbundet med at opnå budgetmålene. Det skyldes bl.a., at Cypern som standardpraksis vedtager supplerende budgetter i løbet af et finansår, samt risikoen for øgede sociale udgifter for at kompensere for højere afgifter mv.

Kommissionen anbefaler, at Cypern forbedrer indsatsen for at styrke de mellemfristede finanspolitiske rammer og gennemfører tiltag til at styrke den langsigtede finanspolitiske holdbarhed.

Finland

I foråret 2010 indberettede Finland et forventet offentligt underskud på 4,1 pct. af BNP i 2010. Samtidig viste Kommissionens forårsprognose 2010 et underskud på 3,8 pct. af BNP i 2010, og på den baggrund blev underskudsproceduren iværksat for Finland. Den økonomiske udvikling har imidlertid vist sig mere gunstig end forventet, hvilket bl.a. har medført øgede offentlige indtægter, og Kommissionen skønner således i sin efterårsprognose 2010, at det offentlige underskud i 2010 kun vil udgøre 3,1 pct. af BNP. På den baggrund konkluderer Kommissionen, at Finland har fulgt Rådets henstilling om at sikre, at overskridelsen af 3-procentsgrænsen er begrænset og midlertidig.

Ifølge Kommissionens efterårsprognose 2010 skønnes det offentlige underskud at udgøre 1,6 pct. af BNP i 2011, mens Finland i stabilitetsprogrammet fra februar 2010 forventede et underskud på 3,0 pct. af BNP i 2011. Forbedringen af saldoen kan bl.a. henføres til, at underskuddet i 2010 skønnes lavere end tidligere forventet, samt diskretionære skattestigninger, som skønnes at forbedre de offentlige finanser med 0,6 pct. af BNP i 2011. Samtidig forventes en moderat udgiftsvækst, bl.a. som følge af en gradvis udfasning af nogle af investeringsprojekterne vedtaget for at understøtte den økonomiske aktivitet under krisen. Kommissionen skønner i sin efterårsprognose, at den strukturelle saldo styrkes med knap 1 pct. af BNP i 2011.

Kommissionen konkluderer, at Finland har sikret en finanspolitisk stramning på mindst ½ pct. af BNP i 2011 og har iværksat effektive tiltag til at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud i 2011.

Proces

På mødet den 15. februar 2011 forventes ECOFIN således at konkludere, at Danmark, Bulgarien, Cypern og Finland har iværksat effektive tiltag, der sikrer passende fremskridt mod korrektion af de uforholdsmæssigt store budgetunderskud inden for fristerne i henstillingerne.

Hjemmelsgrundlag

Vurdering af iværksættelse af effektive tiltag har hjemmel i Rådets forordning 1467/97, der har hjemmel i Traktatens artikel 126.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Henstillingen anbefaler Danmark at gennemføre initiativer, som indebærer en forbedring af den strukturelle saldo på mindst ½ pct. af BNP om året i gennemsnit i perioden 2011-2013, dvs. i alt 1½ pct. af BNP svarende til 24 mia. kr., *jf. Danmarks Konvergensprogram 2009*.

Med "*Aftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti om genopretning af dansk økonomi*" styrkes den offentlige økonomi med 24 mia. kr. frem mod 2013, og dermed indfries henstillingen. Aftalen medfører samtidig en styrkelse af arbejdsudbuddet på lidt længere sigt, som følge af forkortelsen af dagpengeperioden. Det betyder, at de offentlige finanser samlet styrkes med ca. 26 mia. kr. i 2015, og at der således udestår 5 mia. kr., før målet om strukturel balance i 2015 indfries.

Danmark har fremlagt en teknisk redegørelse for de finanspolitiske konsolideringstiltag for Kommissionen. Heraf fremgår, at den samlede diskretionære finanspolitiske konsolidering, herunder tilbagerulning af de midlertidige finanspolitiske lempelser i forbindelse med krisen samt tiltagene i Genopretningsaftalen, målt ved de direkte provenuvirkninger ("bottom-up") skønnes at udgøre knap 3 pct. af BNP i 2011-2013. Eftersom en række andre faktorer svækker de offentlige finanser strukturelt med ca. 1 pct. af BNP frem mod 2013 (strukturelt fald i indtægter fra Nordsø-beskatning og pensionsafkastbeskatning samt strukturel stigning i udgifter til pensioner, rentebetalinger på gæld mv.), udgør den samlede underliggende forbedring af de offentlige finanser ("bottom-up"-måling) ca. 2 pct. af BNP i 2011-2013, herunder ca. 0,7 pct. af BNP i 2011. Det svarer omtrent til Finansministeriets skøn for forbedringen af struktursaldoen på 1,6 pct. af BNP i 2011-2013.

EU-landenes efterlevelse af deres henstillinger vil generelt forbedre de offentlige finanser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Danmarks offentlige saldo er vendt fra et overskud på ca. 3½ pct. af BNP i 2008 til et forventet underskud på ca. 3½ pct. af BNP i 2010. Svækkelsen af den offentlige saldo afspejler dels den økonomiske krise og dels de midlertidige aktive finanspolitiske lempelser, som er gennemført for at understøtte aktivitet og beskæftigelse under krisen. En normalisering af konjunktursituationen vil ikke fjerne underskuddet, idet det strukturelle underskud, dvs. underskuddet på de offentlige finanser efter der er rensset for konjunkturerens påvirkning af saldoen, skønnes at udgøre 1,9 pct. af BNP i 2010, og det er derfor nødvendigt at styrke de offentlige finanser varigt.

Indfrielse af henstillingen indebærer, at gældsopbygningen bremses forholdsvis hurtigt, og at der skabes finanspolitiske handlemuligheder, som der kan blive brug

for i tilfælde af nye kraftige tilbageslag. Troværdig genopretning af finanserne inden for rammerne af EU-landenes finanspolitiske exitstrategi kan samtidig medføre en lavere rente end ellers og reducere sårbarheden overfor fornyet uro på de finansielle markeder. Lave og stabile renter er til gavn for beskæftigelsen, boligejerne og den offentlige økonomi. Udskydelse af konsolideringen vil derimod øge konsolideringsudfordringen og medføre højere renter, hvilket vil dæmpe aktiviteten.

En troværdig genopretning af finanserne vil endvidere bidrage til at sikre tillid og troværdighed om fastkurspolitikken.

Virkingen af "*Aftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti om genopretning af dansk økonomi*" på den økonomiske aktivitet i 2011 vurderes at være stort set neutral. Hovedparten af tiltagene har først virkning efter 2011, og aftalen bidrager til at holde renten lav. Sammen med de flerårige virkninger af de finanspolitiske lempelser mv. i 2009 og 2010 samt lavere renter understøtter aftalen en stabil udvikling i dansk økonomi med stigende beskæftigelse.

Sikring af sunde og holdbare offentlige finanser i EU-landene vil understøtte vækst og beskæftigelse i Danmark.

Høring

Sagen har ikke været i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Vurderingen af iværksættelse af effektive tiltag i Danmark, Bulgarien, Cypern og Finland har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg, men sagen om henstillinger til Danmark, Bulgarien, Cypern og Finland blev forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 9. juli 2010 forud for ECOFIN den 13. juli 2010.

Holdning

Dansk holdning

Regeringen er enig i Kommissionens vurdering af, at Danmark har iværksat effektive tiltag, der repræsenterer tilstrækkelige fremskridt i forhold til Rådets henstilling af 13. juli 2010.

Regeringen støtter endvidere, at Bulgarien, Cypern og Finland har iværksat effektive tiltag, der repræsenterer tilstrækkelige fremskridt i forhold til Rådets henstillinger af 13. juli 2010.

Andre landes holdninger

Der ventes bred enighed om, at Danmark, Bulgarien, Cypern og Finland har iværksat effektive tiltag, der repræsenterer tilstrækkelige fremskridt i forhold til Rådets henstillinger af 13. juli 2010.

Dagsordenspunkt 6: Forberedelse af G20-finansministermøde den 18.-19. februar 2011

Resumé

ECOFIN ventes at drøfte det kommende G20-møde for finansministre og centralbankchefer. Fokus for G20-finansministermødet ventes at være implementeringen af G20-landenes fælles rammer for stærk, bæredygtig og balanceret vækst, herunder udviklingen af vejledende retningslinjer til identifikation af makroøkonomiske ubalancer. Desuden vil reform af det internationale monetære system og det franske formandskabs ambitioner i den henseende være på dagsordenen. ECOFIN ventes at nå til enighed om en fælles EU-holdning (Terms of Reference) til G20-mødet.

Baggrund og indhold

På det kommende ECOFIN ventes en drøftelse af EU's fælles holdning (Terms of Reference) til det kommende G20-finansministermøde den 18.-19. februar 2011. Drøftelserne på G20-finansministermødet og i ECOFIN forventes at omhandle a) udsigterne for den globale økonomi, b) den fortsatte implementering af G20's fælles rammer for stærk, bæredygtig og balanceret vækst, c) reform af det internationale monetære system, d) prisudsvingene på markedet for råvarer og e) finansiel regulering. Derudover antages det, at det franske G20-formandskabs prioriteter og arbejdsprogram vil blive præsenteret og drøftet.

G20's arbejdsprogram for 2011

Udover møderne i diverse arbejdsgrupper og underarbejdsgrupper inkluderer arbejdsprogrammet også oprettelsen af en ny arbejdsgruppe, der skal beskæftige sig med behovet for reform af det internationale monetære system og en anden ny arbejdsgruppe, der skal analysere udsvingene i råvarepriser, samt en række workshops og seminarer til afholdelse i 2011.

Den overordnede målsætning for det franske G20-formandskab vil være at sikre, at de initiativer, der blev vedtaget på de forrige fem G20-topmøder, bliver implementeret. Herudover vil det franske formandskab fokusere på følgende emner: Finansiell regulering, udviklingspolitik (herunder et fokus på Afrika og infrastruktur), innovative finansieringsformer (fx en skat på finansielle transaktioner), beskæftigelse og sociale emner, reform af det internationale monetære system, udsving i råvarepriser og global governance (herunder bl.a. IMF's rolle ift. overvågning af globale makroøkonomiske ubalancer samt oprettelsen af en ny global miljøorganisation og af et permanent G20 sekretariat).

Den globale økonomi

Drøftelserne vedr. udsigterne for den globale økonomi forventes at fokusere på følgende områder: a) Den overordnede økonomiske situation i G20-landene, b) Offentlige finanser, herunder håndtering af offentlig gæld, c) Kapitalstrømmene til emerging market lande og d) De inflationære tendenser i emerging market lande. Især gældskrisen i Europa forudses at modtage en del opmærksomhed, idet flere

G20-lande har udtrykt bekymring over muligheden for, at gældskrisen via det finansielle marked vil sprede sig ud over de europæiske grænser.

EU-landene ventes at betone modsætningen mellem realøkonomien, som er i bedring, og gældskrisen samt udviklingen på de finansielle markeder. Mht. håndteringen af den økonomiske og finansielle krise forventes EU-landene at fremhæve følgende fire punkter: finanspolitisk konsolidering og væksthæmmende strukturreformer; finansiel stabilitet, herunder oprettelsen af EFSM og EFSF⁴, som i 2013 vil blive erstattet af en permanent europæisk stabilitetsmekanisme (ESM); en ny runde af europæiske stress-tests; samt styrkelsen af EU's lovgivning og tilsyn med den finansielle sektor.

G20's ramme for stærk, bæredygtig og balanceret vækst

G20 nåede på **topmødet i Pittsburgh i september 2009** til enighed om lanceringen af de fælles rammer for stærk, bæredygtig og balanceret vækst⁵. Formålet med rammerne er at styrke koordineringen og overvågningen af G20-landenes økonomiske politikker, herunder vurdere om deres finans-, penge- og strukturpolitikker er i overensstemmelse med målet om et balanceret globalt vækstforløb. Efterfølgende iværksatte G20-finansministrene i **november 2009** en fælles evalueringsproces⁶, som skal sikre fremskridt i forhold til målene i de fælles rammer. På **G20-topmødet den 26.-27. juni 2010** i Canada nåede G20-landene til enighed om første fase i udformningen af de fælles rammer i form af generelle og overordnede politikanbefalinger til de grupper af lande, som står over for samme økonomiske udfordringer.

På **G20-mødet for finansministre og centralbankchefer den 22.-23. oktober 2010** gik G20-landene et skridt videre og blev enige om en række initiativer, herunder at gennemføre strukturelle reformer mhp. at styrke den globale efterspørgsel, sikre jobskabelse og øge landenes vækstpotentiale; at de avancerede lande implementerer mellemfristede finanspolitiske konsolideringer tilpasset nationale omstændigheder i overensstemmelse med tidligere aftaler; at bevæge sig i retning af mere markedsbestemte valutakurser, som afspejler underliggende forhold i økonomien og undgå uhensigtsmæssigt store udsving i valutakurser; at afstå alle former for protektionistiske tiltag; at styrke det multilaterale samarbejde mhp. at sikre gennemføre de nødvendige tiltag for at reducere de globale ubalancer.

På **G20-topmødet den 11.-12. november 2010** i Seoul endosserede landene de initiativer, som G20-landene var blevet enige om på finansministermødet. Derudover gav G20-landene finansministrene mandat til at udvikle vejledende retningslinjer til identifikation af store makroøkonomiske ubalancer. Retningslinjerne skal bygge på en række indikatorer og benchmarks og skal gøre det muligt tidligt at

⁴ European Financial Stabilisation Mechanism (EFSM) og European Financial Stabilisation Facility (EFSF).

⁵ Framework for Strong, Sustainable, and Balanced Growth.

⁶ G20 Mutual Assessment Process (MAP).

identificere ubalancer, som kræver forebyggende handling. Efter planen skal retningslinjerne være færdigudviklede til sommeren 2011.

På det kommende G20-finansministtermøde ventes G20 medlemmerne at diskutere fremskridtene mht. udviklingen af de vejledende retningslinjer, herunder hvilke indikatorer og benchmarks, der skal benyttes.

Givet EU's egen metode til vurdering af makroøkonomiske ubalancer, ventes det, at EU-landene vil lægge vægt på, at:

- retningslinjerne bygger på et begrænset antal indikatorer og benchmarks, som er afgørende for identifikationen af ubalancer.
- indikatorer og benchmarks fungerer som en "afsløringsmekanisme", der kan udløse mere dybdegående analyse.
- valget af indikatorer baseres på målsætningen om at fremme en holdbar betalingsbalanceudvikling, og indikatorerne bør omfatte betalingsbalancen, offentligt underskud og gæld, opsparingskvoter, privat gæld og valutakursudvikling.
- vurderingen af indikatorer ikke bliver mekanisk, og at den komplementeres af økonomiske analyser.

G20-landene ventes at kunne nå til enighed om en sådan "2-trins-tilgang" til identifikation af makroøkonomiske ubalancer, hvor første trin er identifikationen af permanente ubalancer på baggrund af et begrænset antal indikatorer og benchmarks (jf. de ovenfor nævnte retningslinjer), som kan føre til andet trin, der indebærer en mere dybdegående vurdering af årsagerne til ubalancerne. EU-landene ventes derudover at gentage vigtigheden af at tage højde for EU's institutionelle økonomisk-politiske set-up, herunder eurosamarbejdet, ved vurdering af ubalancer.

Reform af det internationale monetære system

På det kommende G20-finansministtermøde ventes en udveksling af synspunkter vedr. en eventuel reform af det internationale monetære system og mulige elementer i en sådan reform. Vigtige emner i diskussionen ventes at være: styrket globalt økonomisk-politisk samarbejde for at lette tilpasningen af globale makroøkonomiske ubalancer; spørgsmålet om kontrol af kapitalbevægelser; Special Drawing Rights' (SDR) rolle i det internationale monetære system samt fordele og ulemper ved at inkludere flere valutaer (såsom den kinesiske yuan) i SDR kurven og ved at fremme internationaliseringen af vigtige emerging market landes valutaer; finansielle sikkerhedsnet og forbedring af IMF's låneinstrumenter.

Der oprettes i G20 regi en ny arbejdsgruppe, der skal beskæftige sig med reformen af det internationale monetære system, og som har fået til opgave at udarbejde en række anbefalinger vedr. styrkelse af det internationale monetære system.

EU-landene ventes at bakke op om det franske formandskabs ambitioner om at diagnosticere mulighederne for at styrke det internationale monetære system og overveje principper for håndtering af internationale kapitalbevægelser, internatio-

nale reserveaktiver og finansielle sikkerhedsnet samt styrket globalt samarbejde for at fremme global stabilitet.

Der forventes at være særligt fokus på spørgsmålet om kontrol af kapitalbevægelser, idet princippet om frie kapitalbevægelser indgår i EU's traktater. Det ventes, at man fra EU's side vil lægge vægt på, at kontrol af kapitalbevægelser skal være målrettet og kun indføres som en sidste udvej og arbejde for, at IMF får en mere aktiv rolle i overvågningen af globale kapitalbevægelser.

Prisudsvingene på markedet for råvarer

Baggrunden for drøftelserne er de betydelige stigninger i priserne på råvarer. I december 2010 nåede fødevarerpriserne næsten rekordniveauet fra 2008, og priserne for metal og olie ligger ligeledes på et højt niveau. En række G20-lande, især emerging market landene, har udtrykt stærk interesse i at adressere udfordringerne relateret til prisudsvingene på markedet for råvarer, og der er på den baggrund enighed om at oprette en ny arbejdsgruppe, der skal analysere i disse. Analysen skal især fokusere på a) stigningen i fødevarerpriser, b) effekten på inflationsniveauet af stigende råvarepriser og c) årsagerne bag prisstigningerne. Det franske formandskab har i den forbindelse præsenteret en række forslag: a) øget regulering af de finansielle råvaremarkeder (herunder regler for råvarederivater), b) øget gennemsigtighed på det fysiske marked for råvarer, c) en forbedret mekanisme til at sikre fødevarer sikkerhed og nye finansielle instrumenter til forsikring mod prisstigninger og varierende høstudbytte. EU-landene ventes at støtte det franske formandskabs forslag, herunder dets fokus på transparens, bedre regulering af og mere transparente markeder for råvarederivater samt fødevarer sikkerhed.

Finansiel regulering

På **G20-finansministermødet den 22.-23. oktober 2010** blev der opnået enighed om at implementere de nye kapital- og likviditetsstandarder for banker (det såkaldte Basel III-regelsæt) foreslået af Basel-komitéen inden for den aftalte tidsramme. De nye standarder vil skulle udmøntes i regler i de enkelte lande og i EU-lovgivning. G20 endosserede endvidere anbefalingerne fra Financial Stability Board (FSB) vedr. styrkelse af intensiteten og effektiviteten af det finansielle tilsyn samt vedr. rammer, processer og tidsplaner for håndtering af risici forbundet med systematisk vigtige finansielle institutioner ("too-big-too-fail"). G20-finansministrene ventes på det kommende møde at gøre status over fremskridtene i arbejdet indenfor finansiel regulering.

EU-landene lægger stor vægt på opretholde momentum mht. forbedring af det finansielle system og prioriterer især: rettidig og konsistent implementering af Basel III-reglerne af alle G20-landene; håndtering af risici forbundet med systemisk vigtige finansielle institutioner (herunder en robust metodologi til identifikation af systemisk vigtige finansielle institutioner); redskaber til bankkrisehåndtering; corporate governance i den finansielle sektor; vedtagelse af de internationale finansielle regnskabsstandarder (IFRS) af alle større jurisdiktioner.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har ikke været hørt om sagen.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Sagen har ikke konsekvenser for dansk ret.

Statsfinansielle konsekvenser

Sagen har ikke statsfinansielle konsekvenser for Danmark.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke direkte samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark. Overordnet ventes G20-arbejdet som helhed at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, i det omfang det understøtter global økonomisk vækst og finansiell stabilitet.

Høring

Sagen har ikke været i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg. EU's forberedelse af G20-finansministermødet den 22.-23. oktober 2010 og G20-topmødet den 11.-12. november 2010 blev forelagt Europaudvalget til orientering den 15. oktober 2010 forud for rådsmødet (ECOFIN) den 19. oktober 2010. EU's opfølgning på G20-topmødet den 11.-12. november 2010 blev forelagt Europaudvalget til orientering den 12. november 2010 forud for rådsmødet (ECOFIN) den 17. november 2010.

Holdning*Regeringens holdning*

Regeringen kan generelt støtte en drøftelse i ECOFIN af de nævnte emner og forventes at kunne støtte de fælles EU-holdninger (Terms of Reference).

Regeringen lægger vægt på en grundig forberedelse i EU af fælles input og holdninger til G20-landenes øgede økonomisk-politiske og finansielle samarbejde, idet der især lægges stor vægt på, at den øgede overvågning og koordinering af de økonomiske og finansielle politikker i G20 ikke bør ske på bekostning af de eksisterende drøftelser af den globale økonomiske og makrofinansielle overvågning, som i videst muligt omfang bør forankres i IMF, hvor alle lande er repræsenteret.

Regeringen lægger desuden stor vægt på, at gennemførelsen af initiativerne i G20 er i overensstemmelse med EU's gældende økonomisk-politiske rammer og beslutninger, herunder for så vidt angår G20-landenes koordinering af finanspolitiske konsolideringsstrategier og implementeringen af G20-rammen for stærk, bæredygtig og balanceret vækst.

Regeringen støtter G20's initiativ om at udvikle retningslinjer for identifikation af makroøkonomiske ubalancer, idet det ventes at kunne gøre G20's arbejde med at adressere ubalancer og skabe grundlag for vækst mere fokuseret og struktureret.

For så vidt angår de nye kapital- og likviditetsstandarder for banker (det såkaldte Basel III-regelsæt), som endosseredes på G20-finansministermødet i oktober 2010, støttes fra dansk side generelt intentionen med de nye regler. Fra dansk side lægges der vægt på fleksibel implementering af reglerne, således at der f.eks. tages hensyn til det danske realkreditsystem.

Andre landes holdning

Der vurderes at kunne opnås enighed i ECOFIN om fælles EU-holdning (Terms of Reference) forud for G20-finansministermødet.

Dagsordenspunkt 7: Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i 2009

Resumé

På ECOFIN den 15. februar 2011 forventes Rådets henstilling til Europa-Parlamentet om meddelelse af decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet for 2009 vedtaget. Revisionsretten har siden 1995 (for regnskabsår 1994) afgivet en revisionserklæring (DAS) til Parlamentet og Rådet om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners (betalingers) lovlighed og formelle rigtighed. Erklæringen udarbejdes på grundlag af en DAS-revisionsmetode, der tager hensyn til de særlige forhold vedrørende EU-budgettets forvaltning og kontrol.

Revisionserklæringen for 2009 indeholder følgende hovedbudskaber: En positiv erklæring om regnskabernes rigtighed. En positiv erklæring om betalingerne lovlighed og formelle rigtighed for indtægterne og udgiftsområderne "Økonomiske og finansielle anliggender" samt "Administrationsudgifter og andre udgifter". Disse budgetområder vurderes at være uden væsentlig fejlforekomst, dvs. med fejl i under 2 % af betalingerne. En negativ erklæring om betalingerne lovlighed og formelle rigtighed på de øvrige af EU-budgettets udgiftsområder, der vurderes at have en væsentlig fejlforekomst, dvs. med fejl i over 2 % af betalingerne. Retten skønner, at dette års revisionsresultater bekræfter de seneste års stadige fald i den mest sandsynlige fejlfrekvens i betalingerne som helhed. Fejlreduktionen fra 2008 til 2009 afspejler således væsentlige forbedringer på politikområdet "Sambørighed", der mere end opvejer stigningen i fejlfrekvensen på politikområdet "Landbrug og naturressourcer".

Revisionsretten anbefaler bl.a., at overvågnings- og kontrolsystemerne fortsat forbedres, ligesom medlemsstaterne i højere grad bør anvende finansielle korrektionsmekanismer, inden de attesterer udgifterne til Kommissionen. Endvidere er der fortsat behov for mere enkle regler og procedurer på de forskellige politikområder.

Selvom Retten atter peger på forbedringer i budgetgennemførelsen, er det efter dansk opfattelse stadig utilfredsstillende, at Revisionsretten igen må afgive en revisionserklæring med væsentlige forbehold for gennemførelsen af EU's budget. Dette forhold skal - som også fremhævet af Revisionsretten - ses i sammenhæng med budgetgennemførelsens kompleksitet. Baseret på allerede opnåede og forventede yderligere fremskridt i den finansielle forvaltning og kontrol af budgettet er der dog grund til en vis optimisme, hvad angår muligheden for at opnå en revisionserklæring med fortsat færre forbehold.

Fra dansk side har man gennem årene spillet en meget aktiv rolle under Rådets behandling af Revisionsrettens årsberetning og herunder bl.a. bidraget med konkrete forslag til Rådets decharge-henstilling, der kan medvirke til at forbedre forvaltningen og kontrollen af EU's budget og informationen herom. I forlængelse heraf har man fra dansk side i Rådets Budgetgruppe fremlagt en række forslag, der helt eller delvist indgår i Rådets decharge 2009-henstilling til Parlamentet.

Baggrund

Decharge-proceduren

På ECOFIN den 17. november 2010 præsenterede Revisionsretten årsberetningen - med tilhørende revisionserklæring - om EU's budgetgennemførelse for

regnskabsåret 2009. Revisionsrettens årsberetning blev forelagt for Europa-Parlamentets Budgetkontroludvalg den 9. november 2010 - samme dag som beretningen blev offentliggjort.

ECOFIN tog Revisionsrettens præsentation af årsberetningen til efterretning. Herefter er beretningen blevet behandlet i Rådets Budgetarbejdsgruppe og Coreper mhp. udarbejdelse af henstilling fra Rådet til Europa-Parlamentet om meddelelse af decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet, jf. artikel 319, stk. 1 i Lissabon-traktaten. Henstillingen forventes vedtaget på møde i ECOFIN den 15. februar 2011. Det bemærkes, at Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Rettens årsberetning og revisionserklæring

Revisionsrettens årsberetning, der omhandler samtlige indtægter og udgifter i Unionen, offentliggøres efter hvert regnskabsårs afslutning. Unionens øvrige institutioner har haft mulighed for at afgive bemærkninger til beretningen.

Som en vigtig del af beretningsarbejdet har Revisionsretten siden 1995 (for regnskabsår 1994) afgivet en revisionserklæring til Europa-Parlamentet og Rådet til brug for disse institutioners behandling af EU's regnskab og dermed Kommissionens gennemførelse af budgettet, jf. også Lissabon-traktatens artikel 287, stk. 1. Revisionserklæringen omtales typisk som DAS'en, der er en forkortelse for "la déclaration d'assurance", som direkte oversat betyder forsikrings- eller sikkerheds-erklæringen. Erklæringen hviler på Revisionsrettens kontrol af regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

Regnskabernes rigtighed

I revisionserklæringen om regnskabernes rigtighed udtaler Retten sig om, hvorvidt EU's endelige konsoliderede årsregnskab rapporterer pengestrømme og finansielle resultater fuldstændigt og nøjagtigt, og om aktiverne og passiverne er registreret korrekt ved regnskabsårets udgang.

I denne del af DAS-revisionen undersøger Retten, om Kommissionen har sikret, at de relevante regnskabsregler reelt anvendes, og om Kommissionens foranstaltninger bidrager til at give rimelig sikkerhed for, at det endelige konsoliderede årsregnskab giver et retvisende billede af EU's finanser.

De underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed

I revisionserklæringen om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed drager Retten en række generelle konklusioner om overvågnings- og kontrolsystemernes effektivitet samt den mest sandsynlige fejlfrekvens vedrørende samtlige indtægts- og udgiftstransaktioner fordelt på budgettets hovedområder.

I denne del af DAS-revisionen indsamler Retten tilstrækkeligt bevis til at kunne afgøre, om midlerne er modtaget og brugt i overensstemmelse med fastlagte fællesskabs- og kontraktbestemmelser, og om midlerne er beregnet korrekt og nøjag-

tigt. Rettens revision går i den forbindelse bl.a. ud på at undersøge, om transaktionerne har fundet sted, om modtagerne var berettigede til at få den tildelte støtte og om de anmeldte omkostninger, henholdsvis mængder var rigtige og støtteberettigede. Transaktionerne eller betalingerne revideres helt ned til den endelige modtager.

For en redegørelse om Rettens revisionsmetoder samt behandlingen og vurderingen af fejl i de underliggende transaktioner kan henvises til **bilag 1**.

Indhold

Hovedbudskaber i revisionserklæringen

Revisionserklæringen for 2009 indeholder følgende hovedbudskaber:

Retten afgiver en *positiv erklæring* (blank erklæring uden forbehold) om regnskaber-nes rigtighed, idet EU's regnskab i alt væsentligt giver et retvisende billede af EU's finansielle stilling og af resultaterne af transaktioner og pengestrømme. Hermed konstaterer Retten for tredje år i træk, at regnskabet er uden væsentlig fejlinformation og dermed rigtigt.

Hvad angår de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed afgiver Retten en *positiv erklæring* vedrørende EU's egne indtægter, indgåede forpligtelser på samtlige politikområder og betalingerne inden for udgiftsgrupperne "Økonomiske og finansielle anliggender" samt "Administrationsudgifter og andre udgifter". Retten konkluderer, at transaktionerne på disse områder er uden væsentlig fejlforekomst (fejl i under 2 % af betalingerne).

Retten afgiver en *negativ erklæring* om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed inden for de resterende udgiftsgrupper, der omfatter følgende områder: "Landbrug og naturressourcer", "Samhørighed", "Forskning, energi og transport", "Bistand til tredjelande, udvikling og udvidelse" samt "Uddannelse og medborgerskab". På disse politikområder vurderer Retten, at der er tale om en væsentlig fejlforekomst, idet den mest sandsynlige fejlfrekvens i betalingerne er over 2 %, hvilket ligger over det af Retten accepterede fejlniveau. Fejlforekomsten er fortsat størst på området "Samhørighed", der omfatter EU's strukturfondsforanstaltninger, men betydeligt lavere end i 2008.

Om udviklingen på de tungeste udgiftsområder, hvor forvaltningen er delt mellem Kommissionen og medlemsstaterne, bemærkes:

På politikområdet "*Landbrug og naturressourcer*", der tegner sig for næsten halvdelen af de afholdte betalinger (56,3 mia. euro), skønner Retten, at fejlforekomsten ligger mellem 2 % og 5 %, hvilket med Rettens ord er noget højere end sidste år, hvor den mest sandsynlige fejlfrekvens lå under 2 %. Kommissionen vurderer i

øvrigt, at fejlfrekvensen fortsat svinger omkring de 2 %.⁷ Overvågnings- og kontrolsystemerne blev på linje med sidste år vurderet til at være delvist effektive. De fleste fejl skyldes, at tilskudsmodtagerne havde overanmeldt det støtteberettigede areal under enkeltbetalingsordningen og den generelle arealbetalingsordning.

Politikområdet ”*Samhørighed*”, der tegner sig for knapt en tredjedel af de afholdte betalinger (35,5 mia. euro), er det eneste budgetområde, der stadig har en skønnet fejlfrekvens på over 5 %. På basis af sin repræsentative stikprøve af udvalgte transaktioner på området vurderer Retten, at mindst 3 % af de udgifter (på 23,1 mia. euro), medlemsstaterne har attesteret over for Kommissionen, ikke burde have været godtgjort. Det tilsvarende tal for 2008 var 11 %. Overvågnings- og kontrolsystemerne blev på linje med sidste år vurderet til at være delvist effektive. De fleste fejl skyldes manglende støtteberettigelse og herunder særligt manglende overholdelse af reglerne for indgåelse af offentlige aftaler.

På ovennævnte baggrund skønner Retten, at dette års revisionsresultater bekræfter de seneste års stadige fald i den mest sandsynlige fejlfrekvens i betalingerne som helhed. Dette skyldes først og fremmest, at fejllhyppigheden på området ”*Samhørighed*” i 2009 er væsentligt lavere end i de foregående år, hvilket mere end opvejer stigningen i fejlfrekvensen på området ”*Landbrug og naturressourcer*”.

Revisionsrettens hovedanbefalinger

Årsberetning for 2009 indeholder følgende overordnede anbefalinger:

Kommissionen skal fortsat styrke sine overvågnings- og kontrolsystemer og herunder sikre at databaser - og dermed bl.a. revisionsspor - er pålidelige. Det gælder særligt på de politikområder, hvor forvaltningen er delt mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

Kommissionen bør nøje overvåge, at EU-direktiverne om offentlige kontrakter overholdes i medlemsstaterne.

Medlemsstaterne bør i højere grad anvende finansielle korrektionsmekanismer, inden de attesterer udgifterne til Kommissionen.

En fortsat forenkling af regler og procedurer på de forskellige politikområder, der både kan mindske omfanget af fejl og lette tilskudsmodtagernes deltagelse i programmer og projekter.

Omtalen af Danmark

Retten's årsberetning indeholder ingen kritiske bemærkninger om Danmark, der dog er omtalt enkelte steder i årsberetningens tabeller og bilag. Det drejer sig bl.a.

⁷ Se nærmere herom i punkt 1.26 (side 23) og punkt 3.70 (side 80) i Retten's årsberetning.

om bilag 4.2 (side 109), hvoraf fremgår, at overvågnings- og kontrolsystemerne i Danmark for Den Europæiske Socialfond er effektive.

Hjemmelsgrundlag

Det er Europa-Parlamentet, der træffer afgørelse om decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet, jf. artikel 319, stk. 1 i Lissabon-traktaten. Kommissionen skal efterfølgende træffe alle egnede foranstaltninger til at efterkomme bemærkningerne i såvel Parlamentets afgørelse som Rådets henstilling om decharge, jf. artikel 319, stk. 3 i Lissabon-traktaten.

Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig, idet bl.a. Rådets decharge-henstilling som indledningsvist nævnt indgår som en del af Parlamentets beslutningsgrundlag. Parlamentet forventes at træffe sin decharge-beslutning ultimo april 2011.

Nærhedsprincippet

Dechargeproceduren vedrørende Kommissionens gennemførelse af budgettet foretages på unionsniveau, og regeringen skønner derfor, at sagen er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Rådets behandling af Revisionsrettens årsberetning har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Høring

Rigsrevisionen er som national revisionsinstitution samarbejdspartner for Revisionsretten, jf. Lissabon-traktatens artikel 287, stk. 3. Dette indebærer, at Rigsrevisionen altid deltager ved Rettens revisionsbesøg i Danmark, ligesom al korrespondance med Retten foregår gennem Rigsrevisionen. Rigsrevisor har bl.a. på denne baggrund udarbejdet et notat af 7. december 2010 til Statsrevisorerne om Den Europæiske Revisionsrets årsberetning for 2009. I notatet behandles udvalgte dele af Rettens årsberetning, ligesom der redegøres for udviklingen inden for revision og forvaltning af EU-midler.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen om Revisionsrettens årsberetning for 2009 har den 12. november 2010 været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for mødet i ECOFIN den 17. november 2010.

Holdning

Dansk holdning

Den "positive DAS": Regeringen finder det tilfredsstillende, at Revisionsretten gennem alle årene - siden revisionserklæringens indførelse med virkning fra regnskabsåret 1994 - med visse forbehold har anset EU's regnskaber for at give et

retvisende billede af Fællesskabernes indtægter og udgifter samt finansielle stilling. Denne del af revisionserklæringen har med andre ord som helhed betragtet været positiv gennem alle årene og har for de sidste tre regnskabsår været uden forbehold (blank erklæring).

Regeringen finder det ligeledes tilfredsstillende, at Retten afgiver en positiv erklæring uden forbehold om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed vedrørende EU's egne indtægter, indgåede forpligtelser vedrørende samtlige politikområder samt betalingerne inden for udgiftsgrupperne "Økonomiske og finansielle anliggender" samt "Administrationsudgifter og andre udgifter". Retten konkluderer, at transaktionerne på disse områder er uden væsentlig fejlforekomst (fejl i under 2 % af betalingerne).

Den "negative DAS": Det er positivt, at Retten atter peger på forbedringer i budgetgennemførelsen, men regeringen finder det dog fortsat utilfredsstillende, at Revisionsretten igen har måttet afgive en negativ revisionserklæring om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed inden for de resterende dele af EU-budgettets udgiftsområder, hvor der efter Rettens vurdering var en fejlforekomst i over 2 % af betalingerne. Det drejer sig især om gruppen "*Sambørighed*", der omfatter EU's strukturfondsforanstaltninger. Dette udgiftsområde, hvor forvaltningen som nævnt er delt mellem Kommissionen og medlemsstaterne, har - trods det betydelige fald i fejlfrekvensen fra 2008 til 2009 - fortsat en alt for høj fejlforekomst.

Når det gennem årene har vist sig så vanskeligt at gennemføre EU-budgettet på en fuldt tilfredsstillende måde i praksis, hænger dette efter regeringens opfattelse sammen med, at forvaltningen og kontrollen af EU's budget er en særdeles kompliceret opgave. Dette forhold har Revisionsretten understreget ved mange tidligere lejligheder og ligeledes i årsberetningen for 2009, hvor det i flere sammenhænge påpeges, at et indviklet retsgrundlag med mange støtteberettigelseskriterier øger den iboende risiko for fejl. Opgavens kompleksitet forstærkes af, at gennemførelsen af budgettet er fordelt på mange forskelligartede og geografisk spredte organer, der rækker fra Kommissionens centrale forvaltning over national, regional og lokal forvaltning til det meget store antal lokale støttemodtagere (institutioner, enkeltpersoner m.m.) på de forskellige politikområder.

Flere holdbare fremskridt: Der er dog ikke tale om nogen fastlåst og dermed statisk situation, idet Revisionsretten - trods de gennem årene gentagne forbehold i dele af revisionserklæringen - anerkender de fremskridt i den finansielle forvaltning og interne kontrol af EU's budget, der har fundet sted i de seneste år. Rettens revisionsresultater som præsenteret i den seneste årsberetning bekræfter ligeledes, at den skønnede fejlprocent for budgettet som helhed er fortsat faldende.

Fremskridtene i den finansielle forvaltning og interne kontrol af EU's udgiftsbudget hidrører især fra følgende gennemførte foranstaltninger:

- De fortsatte forbedringer i Kommissionens interne kontrolsystem såsom implementeringen af nye standarder for intern kontrol og de enkelte generaldirektørens årlige aktivitetsrapportering, der indgår som et vigtigt element i Kommissionens egen præsentation af budgetgennemførelsens kvalitet.
- Kommissionens handlingsplan fra februar 2008 til styrkelse af Kommissionens tilsynsfunktion ved delt forvaltning af strukturforanstaltninger, der har til formål at mindske antallet af fejl i medlemsstaternes betalingsanmodninger.

Dertil kommer, at Kommissionen i de senere år har styrket brugen af inddrivelses og finansielle korrektioner. Inddrivelses korrigerer uretmæssige betalinger til individuelle støttemodtagere, mens finansielle korrektioner vedrører systemsvagheder, f.eks. vedrørende nationale myndigheders overvågning og kontrol med EU-midlerne. Kommissionens indsats på dette område indbragte i 2008 knapt 3,0 mia. euro til Unionens kasse, mens beløbet i 2009 var steget til 3,3 mia. euro. Herved udlignes eller formindskes de økonomiske tab for EU's kasse som følge af konstaterede fejludbetalinger.

Der er derfor flere grunde til *en vis optimisme*, hvad angår muligheden for fortsat at opnå en revisionserklæring med samlet set færre forbehold og dermed en mere ”positiv DAS”. Trods de stedfundne fremskridt er det dog klart, at der fortsat er brug for et langt og sejt træk fra alle involverede parter side, således at den samlede budgetgennemførelses kvalitet kan løftes yderligere.

I øvrigt bemærkes, at man fra dansk side gennem flere år konsekvent har arbejdet for at styrke Rådets - og dermed medlemsstaternes - engagement og ansvarsfølelse i spørgsmål vedrørende den finansielle styring og kontrol af budgettet, ligesom vi aktivt har støttet de forslag vedrørende finansiell forvaltning og kontrol, Kommissionen har fremlagt og som efter regeringens opfattelse kan bidrage til yderligere fremskridt i den finansielle forvaltning og kontrol med EU's udgiftsbudget. Endvidere har Danmark fremlagt og fået tilslutning til en række forslag, der har medvirket til at forbedre gennemførelsen af EU's budget og særligt informationen herom.

På denne baggrund forventes, at man fra dansk side kan tilslutte sig Rådets henstilling, der anbefaler Europa-Parlamentet at give decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet i 2009.

Andre landes holdninger

Det er overvejende de ”gamle” medlemslande (EU 15), der har tilkendegivet holdninger til Revisionsrettens årsberetning og Rådets reaktion herpå. Synspunkterne deler sig i hovedsagen i to grupper i henseende til, hvor aktivt Rådet bør forholde sig til Revisionsrettens kritik: På den ene side en mindre landegruppe, der i varierende grad lægger vægt på snarest muligt at opnå en revisionserklæring med færre forbehold (en mere ”positiv” DAS) og ønsker, at medlemsstaterne skal gøre

en aktiv indsats herfor. Og på den anden side en større landegruppe, der lægger mere vægt på Kommissionens traktatbestemte, formelle ansvar for den samlede gennemførelse af EU-budgettet end de enkelte medlemsstaternes faktiske ansvar for budgetgennemførelsens kvalitet. Disse lande er herudover generelt ikke voldsomt bekymret over Revisionsrettens gentagne kritik. Der har dog hen over årene været en gradvis styrkelse af den landegruppe, der tillægger arbejdet med at opnå en positiv revisionserklæring (DAS) politisk betydning. Det gælder også i forbindelse med den aktuelle rådsbehandling af Revisionsrettens årsberetning for 2009.

Bilag 1

Rettens revisionsmetoder samt behandlingen og vurderingen af fejl i de underliggende transaktioner

Revisionsmetoder

Baseret på ændringer i revisionsforholdene og indhøstede erfaringer har Revisionsretten gennem årene tilpasset og udviklet den revisionsmetode, der ligger til grund for DAS-erklæringen. Kernen i den nuværende DAS-metode er en såkaldt "sikkerhedsmodel", som bygger på to hovedkilder til revisionsbevis ved kontrollen af lovligheden og den formelle rigtighed af de underliggende transaktioner (betalinger):

- En undersøgelse af, hvordan de overvågnings- og kontrolsystemer fungerer, som EU-institutionerne, medlemsstaterne og tredjelande anvender, når de skal opkræve og udbetale EU-midler (systemrevision).
- Undersøgelser baseret på repræsentative stikprøver af transaktioner vedrørende indtægter og udgifter, som kontrolleres helt ned til den endelige modtager (substansrevision).

For at opnå yderligere sikkerhed for lovligheden og den formelle rigtighed af de stedfundne betalinger kan Retten supplere hovedkilderne med to andre kilder:

- En analyse af de årlige aktivitetsrapporter og erklæringer fra Kommissionens generaldirektører og de procedurer, der anvendes ved udarbejdelsen af dem. Denne kilde spiller en betydelig rolle i DAS-revisionen.
- En undersøgelse af andre uafhængige revisorers arbejde, herunder særligt arbejde udført af de overordnede revisionsorganer i medlemsstaterne (i Danmark Rigsrevisionen). Denne kilde spiller en mindre rolle i DAS-revisionen.

Behandlingen og vurderingen af fejl

Med DAS-revisionen ønsker Retten at undersøge arten og omfanget af de fejl EU-betalingerne måtte være behæftet med. Vurderingen af de ved repræsentative stikprøver konstaterede fejl indgår som et vigtigt element i fornævnte substansrevision.

Fejl defineres af Retten som transaktioner (eller dele af transaktioner) og/eller handlinger i forbindelse med disse, som ikke er foretaget under overholdelse af gældende love og bestemmelser. Nogle fejl er kvantificerbare og har dermed en direkte og målelig finansiel effekt på det beløb, der udbetales fra EU-budgettet. Det kan eksempelvis være anmeldelser af for store arealer eller for mange dyr, eller det kan være støttemodtagere, der anmoder om EU-tilskud, som ikke er støttemodtagere. Andre fejl har ingen effekt på betalingerne, eller det er meget vanskeligt at kvantificere denne effekt. Det kan eksempelvis være manglende over-

holdelse af (betalings)frister, en manglende bankgaranti eller mindre mangler ved den foreliggende dokumentation.

Retten angiver med hvilken frekvens fejlene forekommer ved at oplyse, hvor mange af transaktionerne i stikprøven der er behæftet med fejl på det pågældende politikområde. Retten anslår endvidere de kvantificerbare fejls samlede finansielle effekt og når frem til den mest sandsynlige fejlfrekvens, der klassificeres i et af følgende tre intervaller: Under 2 %, mellem 2 % og 5 % eller over 5 %.

I erkendelse af, at heller ikke gennemførelsen af EU-budgettet kan være fuldstændig fejlfri, tolererer Retten en vis fejlprocent i betalingerne. Den acceptable fejlprocent - eller væsentlighedstærskel - er i DAS-revisionen fastsat til 2 % af betalingerne på et givet politikområde. Overskrider de ved stikprøver konstaterede kvantificerbare fejl denne tærskel, vurderes fejlniveauet typisk for højt til at være acceptabelt. Væsentlighedstærsklen er dermed bestemmende for, om der kan gives en blank påtegning af regnskabet eller om der skal tages et revisionsforbehold for betalingerne lovlighed og rigtighed.

Revisionsretten har i øvrigt gennem årene understreget, at konstaterede fejl ikke kan anvendes som indikator for omfanget af formodet eller konstateret svig (forsætlig handling eller undladelse) mod fællesskabsbudgettet, idet svig er en kriminel adfærd, der først kan kvalificeres som sådan efter en retlig procedure. Hvis Retten har en begrundet mistanke om svig, meddeles dette til EU's Kontor for Svigbekæmpelse (OLAF). Retten har gennem årene kun indberettet et mindre antal sager pr. år om formodet svig til OLAF.

I de tilfælde, hvor der foretages fejludbetalinger, er der primært tale om, at den økonomiske forvaltning og kontrollen hermed ikke fungerer effektivt nok. Konstaterede fejludbetalinger søges i øvrigt inddrevet ved brug af finansielle korrektioner eller sanktioner, således at de økonomiske tab for EU's kasse helt udlignes eller formindskes mest muligt.

Dagsordenspunkt 8: Retningslinjer for EU-budgettet i 2012

Resumé

Rådet vil have en drøftelse af samt vedtage rådskonklusioner om Rådets prioriteter for næste års budget, således at disse kan fremføres i god tid, før Kommissionen fremlægger sit budgetforslag for 2012 i maj måned. De statsfinansielle konsekvenser af EU's budget for 2012 afhænger af det endelige budget, som forventes vedtaget i november/ december 2011.

Baggrund og indhold

Rådet vil have en drøftelse af Rådets prioriteter for næste års budget, således at disse kan fremføres i god tid, før Kommissionen fremlægger sit budgetforslag for 2012 i maj måned.

Der vil fra Rådets side blive lagt vægt på, at EU's budget afspejler de konsolideringsbestrebelse, der pågår i medlemslandene. På baggrund heraf skal de finansielle perspektiver overholdes med tilstrækkelig margen i hver udgiftskategori til uforudsete udgifter, ligesom der skal ske en retvisende og realistisk budgettering.

For så vidt angår både betalings- og forpligtelsesbevillingerne forventes det understreget, at disse skal afspejle reelle og veldefinerede behov med inddragelse af absorptionskapacitet samt tidligere års budgetgennemførelse og ligge inden for rammerne af de finansielle perspektiver.

For så vidt angår betalingsbevillingerne - der er bestemmende for medlemslandenes faktiske EU-bidrag - forventes Rådet at understrege vigtigheden af at holde bevillingerne under stram kontrol via en effektiv budgetgennemførelse.

EU's budget for 2012 er det andet budget, som skal vedtages under den nye budgetprocedure vedtaget med Lissabon-traktaten. Med den nye budgetprocedure foretager Rådet og Europa-Parlamentet kun én behandling hver af Kommissionens budgetforslag, før enighed skal tilvejebringes i et forligsudvalg. I den forbindelse forventes Rådet at fremhæve betydningen af et effektivt og konstruktivt samarbejde med Europa-Parlamentet og Kommissionen om vedtagelsen af EU's budget for 2012, således at dette kan vedtages og træde i kraft indenfor fristerne herfor i Lissabon-traktaten.

Herudover forventes Rådet at komme med specifikke anbefalinger for en række konkrete udgiftsområder på 2012-budgettet i et sæt rådskonklusioner:

Realistisk budgettering

Kommissionen og medlemslandene forventes opfordret til at fortsætte arbejdet med at fremkomme med mere præcise skøn over forventet forbrug, således at forskellen mellem budgetforslaget og faktisk forbrug mindskes, og medlemslandene derved bedre kan forudsige størrelsen af det nationale bidrag til EU's budget. Dette er ikke mindst relevant for strukturfondene.

Ledsagende dokumenter til forslag til EU's budget

Det forventes, at Rådet vil understrege vigtigheden af, at de forklarende og uddybende dokumenter vedrørende blandt andet budgetteringsforudsætninger, der forventes udgivet sammen med forslag til EU's budget for 2012, er så transparente, lettilgængelige og præcise som muligt.

Administration

Rådet forventes at understrege behovet for, at der løbende sker effektiviseringer i EU's institutioner, som det også sker i medlemslandene, ligesom Rådet også forventes at udtrykke bekymring for udviklingen i udgifterne til pension for EU's ansatte.

Agenturer

Det forventes, at Rådet i lighed med tidligere år vil understrege behovet for retvisende budgettering af bevillingerne til agenturer for at undgå tidligere års tendens til over-budgettering.

Europa-Parlamentets holdning

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Gældende dansk ret

Ikke relevant.

Høring

Ikke relevant.

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Rådets konklusioner har ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser. De statsfinansielle konsekvenser af EU's budget for 2012 afhænger af det endelige budget, som forventes vedtaget i november/december 2011.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Rådets konklusioner har ingen samfundsøkonomiske konsekvenser.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning*Dansk holdning*

Fra dansk side kan man støtte de rådskonklusioner, der kan opnås enighed om, idet der fra dansk side lægges vægt på, at budgettet for 2012 afspejler de konsolideringsbestrebelse, der finder sted i medlemslandene, og dermed ligger under

stigningstakten i budgettet for 2011 samt på sikring af en tilstrækkelig margen til uforudsete udgifter.

Andre landes holdninger

Det forventes, at der kan opnås enighed om konklusionerne, men der må samtidig forventes en vis debat om den præcise formulering vedrørende Rådets holdning til udviklingen i budgettet fra 2011 til 2012.